

Giới thiệu Thiên Kiều Chi Nữ

Ngòi bút của tác giả Siêu Nhân đã cho ra mắt tác phẩm Thiên Kiều Chi Nữ, với những tình khúc ngôn tình sủng, truyện viết về cô, là cô con gái út được nuông chiều từ nhỏ của gia tộc họ Thượng thuộc tầng lớp thượng lưu, xinh đẹp, ngọt ngào.

Trước lễ đính hôn, vì sợ cưới, Trịnh Nhiên-người con trai mình yêu thương nhất vứt bỏ, phản bội, cô đau khổ tuyệt vọng, đi trên đường bị xe đụng bót ngã, cô chết đi mang theo nỗi hận thù cùng nỗi đau vô tận số mệnh xoay chuyển.

Thượng Thiên Thi quay trở lại truyện 4 năm trước.....

Thời điểm cô lần đầu tiên gặp Trịnh Nhiên....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Vứt Bỏ

"Trịnh Nhiên... anh nói yêu em mà.. đúng không?? Vậy ... tại sao anh??"

Trên đường cái hiện giờ có 1 đôi nam nữ đang tranh cãi nhau, người con gái khoảng chừng 21 tuổi bộ dáng vô cùng gầy yếu, nước mắt giàn giụa không ngừng lắc tay người con trai tuấn tú trước mặt, mong muốn tìm được 1 câu trả lời thích đáng, nhưng đáp lại cô chỉ là ánh mắt hờ hững cùng với động tác gỡ tay cô ra khỏi người 1 cách lạnh lùng.

"Thượng Thiên Thi,, Tôi chỉ muốn hai người chúng ta không gặp lại nhau nữa..."

"Tại sao..? "

"chia tay cô.. tôi còn cần lí do sao?" Người con trai tên Trịnh Nhiên mắt kiên nhẫn nói, đồng thời hất tay xoay người định rời đi thì Thượng Thiên Thi bốt ngờ ôm chặt lấy eo hắn, khóc nức nở vô cùng tội nghiệp, người đi đường không ngừng chỉ trỏ hai người, chưa tới 10 giây đã trở thành tiêu điểm trên đường cái.

Trên mặt Trịnh Nhiên xuất hiện 1 tầng mây hồng, không muốn gây thêm phiền phức hắn vội vàng đẩy Thượng Thiên Thi đang ôm chặt lấy mình ra, giọng trở nên lúng túng nói:

"cô làm gì vậy? Chúng ta hết rồi? Còn không buông ra"

Trong lòng Thiên Thi giờ này đang rất đau khổ, cô can bản không để ý đến câu nói của Trịnh Nhiên, đôi tay nhỏ bé trắng nõn vẫn cứ ôm chặt lấy. Cho tới bây giờ cô vẫn chưa từng nghĩ đến sẽ có kết thúc như thế này, Thượng Thiên Thi là cô con gái út của tập đoàn Bất Đạt, từ nhỏ cô đã sống trong sự yêu thương chiều chuộng từ gia đình, lớn lên vô cùng xinh đẹp hoạt bát còn mang theo tính điều ngoa của tiểu thư con nhà quyền quý. Đến năm cô 17 tuổi thì gặp được Trịnh Nhiên, khi đó hắn ta chỉ là 1 tên bồi bàn vô cùng đẹp trai và mang tính cách cổ quái không người nào dám tiếp cận, Thượng Thiên Thi đã bị hắn cuốn hút ngay từ cái nhìn đầu tiên, cô tìm mọi cách tiếp cận hắn, bỏ qua sự ngăn cản của gia đình mà theo đuổi hắn điên cuồng. Cho đến 1 ngày đều đó cũng trở thành hiện thực, Trịnh Nhiên chấp nhận lời yêu của Thượng Thiên Thi... 2 người yêu nhau cho đến bây giờ đã được 4 bốn năm, trong 4 năm này mà nói thì có quá nhiều việc xảy ra, Trịnh Nhiên từ 1 tên vô danh tiểu tốt bỗng 1 bước lên trời trở thành trợ lực đắc thủ của tập đoàn Bất Đạt, phía bên gia tộc của Thiên Thi thì mọi người không cho phép 1 kẻ tầm thường cưới Cô công chúa nhỏ Thiên Thi được, thế nên đã sắp xếp 1 vị trí cho Trịnh Nhiên trong công ty, đồng thời cũng lên kế hoạch tổ chức lễ đính hôn cho hai người, trong chuyện này người vui nhất phải nói đến Thượng Thiên Thi, cô yêu Trịnh Nhiên đã được 4 năm nói ngắn cũng không ngắn, dài cũng không dài, cứ tưởng tượng đến việc 2 người sẽ lấy nhau, sinh con để cái sống hạnh phúc là cô lại không chịu được cứ giục cha cô nhanh chóng cho tổ chức hôn lễ. Nhưng có lẽ ông trời ghen tị với cuộc sống của cô, trước ngày tổ chức lễ đính hôn, Trịnh Nhiên bỗng đòi chia tay cô, hắn không muốn sống với cô... chuyện này như 1 gáo nước lạnh dội thẳng lên đầu Thượng Thiên Thi, đem rửa sạch sẽ niềm vui lúc trước, cô bốt ngã, đau khổ, vứt bỏ hết niềm kiêu ngạo của mình cô năn nỉ hắn quay lạiNhưng đáp lại cô chỉ là sự lạnh nhạt, chán ghét.....

"Trịnh Nhiên ... anh ... anh có thể nói lí do cho em biết được không..." Thượng Thiên Thi cắn chặt răng tận lực không để mình phát ra tiếng nức nở với Trịnh Nhiên

"cô không biết sao? Hay là giả vờ ngu ngốc.." Trịnh Nhiên nhìn người con gái trước mặt mà trong lòng dâng lên cảm giác chán ghét mãnh liệt .. Hắn ta không để ý đến mọi người bên đường nữa, thay đổi 180 độ, trực tiếp hất mạnh Thượng Thiên Thi ngã lăn ra đất, trong lòng không có 1 tia thương xót nào, cao giọng quát:

"chắc giờ cũng xong rồi... nói cho cô cũng không sao.... trong 4 năm nay.. cô nghĩ tôi thật lòng thích cô sao? Nực cười.. tôi đến với cô chỉ vì sự dè dặt của cha cô, ông ta muốn cô vui vẻ, muốn cô hạnh phúc, ông ta uy hiếp tôi, sẽ khiến nhà tôi tan tác nếu tôi không đồng ý.... "

Nói xong, hắn ta bước nhanh xách cổ Thượng Thiên Thi đang hoang mang dưới đất lên, ép cô nhìn thẳng vào mắt hắn, khuôn mặt dữ tợn gần từng chữ:

"Thượng tiểu thư.. cô hiểu cảm giác của tôi không? Cô có hiểu cái cảm giác yêu nhau mà không dám công khai,, xuất ngày lên lút lút như tên trộm không??? Tất cả cái này chỉ vì cô đấy ..!!!"

Từng câu từng chữ của Trịnh Nhiên không ngừng đi vào găm nhấm trái tim của Thượng Thiên Thi,, cô ngơ ngác nhìn người con trai đã biến thành 1 người xa lạ trước mặt.. nước mắt không ngừng rơi tí tích trên mặt..

Hóa ra hắn ta thích người con gái khác.. hóa ra chỉ là lừa dối.... hóa ra tất cả...

Ôm trong lòng 1 tia hi vọng cuối cùng, cô ngược mắt lên hỏi Trịnh Nhiên đang trừng trừng nhìn mình, trong lòng run lên từng đợt:

"anh có yêu....em không? Dù là.... dù là 1 chút???"

Trong mắt Trịnh Nhiên léo lên 1 tia dao động khó thấy, hắn ta nhướn mày không trả lời.

"anh... có..."

Không cho Thượng Thiên Thi cơ hội nói chuyện, hắn ta tức giận lôi cô đi về phía xe BMW sang trọng đang đỗ cách đó không xa, nhét cô vào xe, không nói 1 lời phóng vút đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiêu Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Tuyệt Vọng (1)

"kếtttttt..."

Xe rít 1 tiếng dừng ngay trước 1 căn biệt thự năm sao sang trọng, hai bên cổng trước có 2 vệ sĩ đang đứng hiển hiện ra 1 bầu không khí hết sức uy nghiêm, căng thẳng. Đây là căn biệt thự cao cấp nhất trong nước, giá trị lên đến khoảng trên trăm tỉ USD, khiến nhiều người xung quanh hâm mộ, nhìn đến đỏ mắt. Nhưng đối với Thượng Thiên Thi mà nói thì căn biệt thự này thân thuộc không thể thân thuộc hơn được nữa, vì đây căn bản chính là nhà cô.

"xuống xe đi... tôi có 1 món quà bất ngờ muốn giành cho cô đó"

Trịnh Nhiên nhếch mép nói 1 câu rồi lạnh lùng bước vào trong căn biệt thự, Thượng Thiên Thi cũng thần thờ xuống xe , đi vào trong theo Trịnh Nhiên. Đôi mắt vì khóc mà sưng húp lên. Giờ phút này cô cũng đoán được tám chín phần món quà mà Trịnh Nhiên nói đến, trong lòng 1 mảnh trống rỗng, hắn ta sẽ giải trừ hôn ước với cô , đối với hắn ta... đó là tự do duy nhất... nghĩ đến đây Thượng Thiên Thi vô thức cười mỉa lại chính mình, không ngờ trong 4 năm này... cô lại sống trong sự lừa dối của người khác mà không phát hiện ra, vở kịch hạnh phúc này không ngờ lại chính người cha yêu quý của mình thêu dệt thành... cô nên vui hay buồn đây?

Đang mê mang với những suy nghĩ phức tạp trong đầu, rất nhanh 2 người đã tiến vào trong đại sảnh xa hoa, nhưng những gì thấy trước mặt lại khiến Thượng Thiên Thi không cách nào chấp nhận nổi, đây có lẽ là cảnh tượng sẽ khiến cả đời cô không thể nào quên đi được..

Bên trong đại sảnh, dưới ánh đèn màu vàng óng ánh, màu đỏ của máu trở nên đặc biệt nổi bật, Từng người hầu từng cảnh vệ của gia tộc họ Thượng trong căn biệt thự đang nằm la liệt dưới sàn bên trong vũng máu, nhìn tình trạng của họ thì biết đều là 1 phát súng bắn chết . bên cạnh đó, trên chiếc ghế sofa màu da hổ có 1 người đàn ông đang nằm nhả ngời, tay xoay xoay chiếc súng lục bộ dạng vô cùng thờ ơ thờ ơ, bên cạnh ông ta có rất nhiều người đang đứng trên tay mỗi người đều có súng. Chỉ cần không phải là người mù thì ai cũng biết vừa rồi đã xảy ra chuyện gì.

Khuôn mặt Thượng Thiên Thi trắng bệch nhìn từng thi thể trên sàn mà lòng lạnh giá

"không... không..." cô lao lên lay từng người

"chuyện gì đã xảy ra... tại sao mọi người lại... ai đã làm chuyện này..."

"không!!!!!!" Bên trong đại sảnh vang vọng lại tiếng hét thê lương của Thượng Thiên Thi... cô thật không ngờ rằng, chỉ mới đây thôi, thế mà bây giờ tất cả mọi người đã ... chết hết...

Dường như ý thức được 1 điều vô cùng quan trọng , cô vội vàng tìm kiếm xung quanh, nhưng không tìm thấy được cha và mẹ của mình.. trái tim đập càng kịch liệt , cô hoảng hốt hướng phía người đàn ông trung niên đang ngồi trên ghế sofa phóng tới, hét to:

" đồ sát nhân... cha mẹ tôi đâu? Cha mẹ tôi..."

"Chát...." 1 cái tát mạnh mẽ hướng thẳng mặt của Thượng Thiên Thi đánh xuống, cô trực tiếp ngã phịch xuống, ôm mặt khó tin nhìn người đàn ông vừa đánh mình trước mặt, từ trước tới giờ cô chính là hòn ngọc quý trên tay cha mẹ mình, mọi người đều vô cùng yêu thương cô, không 1 người dám khiến cô phật lòng chứ đừng nói đến đánh cô, thế mà giờ lại bị 1 người đàn ông hung hăng vũ nhục, đối với Thượng Thiên Thi đã quen sống trong cảnh nhung lụa mà nói, đây là một đả kích rất lớn khiến cô không thể nào bình tĩnh được, cảm thấy trong lòng rất uất ức, cô vừa hoảng sợ vừa tức giận khóc thét lên:

" Ông dám đánh tôi.. huhu.. ông lại dám đánh tôi.."

" Đủ rồi..."

"Thượng Đại tiểu thư... cô nên hiểu rõ vấn đề.." người lên tiếng lần này không ngờ lại là Trịnh Nhiên vẫn luôn im lặng làm người quan sát bên cạnh. Hắn chậm rãi rút điều thuốc trong túi quần, châm lửa thán nhiên nhả khói ra, cả quá trình chưa tới 3 giây, động tác thuần thục lưu loát không gì tả được. Đường như cảnh tượng máu me bên cạnh không có 1 chút tác động nào đối với hắn ta.

Thượng Thiên Thi lặng người nhìn Trịnh Nhiên, nhìn ánh mắt hận thù không cách nào che giấu của hắn, đến bây giờ cô rốt cuộc cũng hiểu " món quà bất ngờ" mà hắn nói đến rồi. Một cảm giác đau sót nhanh chóng lan toả khắp ngõ ngách trong lòng. Sự thật bày ra trước mặt khiến cô hoang mang không muốn tin tưởng

Ánh mắt cô dần dần âm ảm vô hồn nhìn chăm chăm vào hắn, trái tim thì đang không ngừng nhỏ máu, khó khăn gằn từng chữ:

" Thì ra là anh... Trịnh Nhiên"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Tuyệt Vọng (2)

Hắn ta cũng không tránh ánh mắt đau thương như người chết của Thượng Thiên Thi mà chỉ nhẹ nhàng mỉm cười coi như là 1 loại ngầm đồng ý, sau đó điên cuồng cười lớn" hahahahaaaa....."

" là các người đè ép tôi"

" cha mẹ tôi đâu?" Cố gắng đè nén cảm giác trong lòng lại, Thượng Thiên Thi hy vọng hỏi

Trịnh Nhiên không vội trả lời, hắn ta nhìn hồi lâu mới phun ra 1 câu khiến cô nghe điếng người

" cha mẹ cô bị tai nạn chết rồi.."

Một câu nói rất đơn giản nhưng lại mang 1 lực sát thương rất lớn đối với Thượng Thiên Thi. Cô cảm thấy trong đầu mình ong ong 1 hồi

" Chết.. chết rồi"

cô run rẩy lâm bầm, trái tim kịch liệt co rút, nước mắt không ngừng rơi xuống, cô là mang 1 tia hy vọng rằng cha mẹ vẫn tốt, vẫn bình an... nhưng không ngờ lại như vậy. Trong lòng Thượng Tiểu thư hiểu rất rõ cha mẹ mình không thể vô duyên vô cớ bị tai nạn được. Cô nhìn từng thi thể những người đã từng hầu hạ, bảo vệ mình bên cạnh mà cảm thấy hoảng sợ, lạnh lẽo, cứ như 1 cơn ác mộng khủng khiếp. Tất cả mọi việc này đều do người con trai cô yêu trước mặt tạo thành, hắn dụ cô ra ngoài rồi giết sạch người trong nhà cô, khiến gia đình cô tan tác... dù là vì lý do gì đi nữa hắn cũng không thể làm thế với cô được

" cảm thù! Anh không bằng cảm thù...!! Trịnh Nhiên.. anh giết người!anh giết gia đình tôi!tôi hận anh! Tôi hận anh! "

Nói xong Thượng Thiên Thi bất chấp tất cả lao vụt ra ngoài, cô bây giờ rất hoảng sợ, đau khổ và hận, mọi cảm xúc cứ như thủy triều mạnh mẽ xâm lấn đầu óc cô, cô phải chạy khỏi đây, cô phải báo cảnh sát....

Người đàn ông trung niên là người phản ứng đầu tiên, ông ta biến sắc định chạy theo bắt Thượng Thiên Thi nhưng bị Trịnh Nhiên cản lại, hắn ta sắp xếp cho mấy người ở lại dọn dẹp rồi tự mình chạy theo.

Mặc dù từ nhỏ Thượng Thiên Thi được cưng chiều như 1 cô công chúa trong nhà nhưng về khả năng chạy nhanh thì ai cũng phải tấm tắc khen ngợi, thoảng 1 cái cô đã chạy ra khỏi căn biệt thự, tâm trí rối loạn khiến cô không thể xác định được phương hướng, cô cứ chạy về phía trước... vừa chạy vừa khóc... trong đầu lại là hình ảnh trong 4 năm hạnh phúc giả dối kia.. từng cái từng cái như 1 cuốn phim quay chậm vậy.. rốt cuộc cô không nhận

được nữa mà khóc rống lên:

"Trịnh Nhiên.. anh là cái tên khốn nạn! Là loài còn hơn cả cầm thú.... hức... hức... tại sao anh lại làm thế với tôi... tại sao? Hu hu.. cha .. mẹ...con xin lỗi....aaaaaaaaaaaaa"

"phịch...."

Thượng Thiên Thi tuyệt vọng ngã xuống nền xi măng lạnh giá, cô mất hết tất cả rồi... tất cả mọi thứ.....

Cứ tưởng như tất cả mọi thứ tốt đẹp đều đến với mình, cô sống hạnh phúc với Trịnh Nhiên, gia đình, còn mơ mộng tương lai có những đứa con xinh xắn nữa... bây giờ cô mới nhận ra rằng .. suy nghĩ này Thật ấu trĩ ,thật phũ phàng, nó sẽ không bao giờ trở thành hiện thực được..

Bốt chột, trời đổ 1 cơn mưa to, nhiều người qua lại hai bên đường vội vã tìm 1 nơi trú mưa để tạm thời đứng, chỉ có Thượng Thiên Thi là dường như không cảm nhận thấy, cô đứng bất động bên vệ đường, ngơ ngác nhìn từng dòng xe cộ chạy qua. Từng hạt mưa to dùng mạnh mẽ cứ không ngừng quất thẳng lên người cô, tạt vào mặt cô khiến cho cô đến mí mắt cũng không nâng nổi, bây giờ trên mặt cũng không phân biệt được đâu là nước mắt, đâu là nước mưa nữa...

"cha mẹ.... con rất muốn gặp 2 người... " Thượng Thiên Thi nghẹn ngào nói nhỏ, đồng thời trong đầu cô cũng xuất hiện 1 hình bóng khác

"Trịnh Nhiên...." gương mặt cô lập tức trắng bệch không còn chút máu, ánh mắt lóe lên 1 tia cảm xúc phức tạp rồi rất nhanh biến mất thay vào đó là sự hận thù dày đặc

"dù tôi chết đi có là ma đi chăng nữa... tôi cũng sẽ không bao giờ tha thứ cho anh!!!! "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Bị Tai Nạn

"tôi cũng không cần cô tha thứ.." 1 câu nói bất ngờ vang lên phía sau lưng khiến cô giật mình quay người lại Trong màn mưa, cách cô khoảng 3 mét có 1 người con trai vô cùng đẹp cầm cái ô trong suốt đang cười cười vô cùng tự nhiên đập vào mắt cô.

Thượng Thiên Thi bắt giác lùi lại ...

"Thượng đại tiểu thư...." người con trai đó chính là Trịnh Nhiên, hần từ từ bước lại gần, được khoảng 1 mét thì dừng lại, hần chỉ cười cười nói, bộ dáng không quan tâm

"cô đừng chạy nữa... cô không muốn biết chân tướng sao?"

Thượng Thiên Thi nghe hần ta nói vậy thì cố gắng bình tĩnh lại cố không cho bản thân xúc động tiến tới đánh hần

"chân tướng???" cô có cảm giác không ổn

"đưa cho tôi mật mã ngân hàng phần cổ đông của tập đoàn Bất Động.. tôi sẽ cho cô đi"

"Cái gì ?? " Thượng Thiên Thi không tin kêu lên, cô không ngờ hần ta lại chìa mũi súng vào tập đoàn Bất Động,

"sao anh có thể độc ác như vậy!!! Trịnh nhiên,Uổng công tôi yêu anh, tôi tin tưởng anh.."

Thượng Thiên Thi thê lương kêu lên, cô ngồi xuống ôm đầu vô cùng khổ sở, ngược đôi mắt to tròn xinh đẹp đầy oán độc lên nhìn Trịnh Nhiên, như phát hiện ra một chuyện gì đó kinh khủng, cô lắp bắp:

"thì ra... thì ra..anh còn muốn.. muốn.. không ngờ anh... anh...."

"Tôi hỏi lại lần nữa.. mật mã ngân hàng phần cổ đông của tập đoàn Bất Động.."

Trịnh Nhiên tắt lịm nụ cười giả tạo trên môi, hần ta hắng giọng ra lệnh cho cô, trong mắt lóe lên 1 tia nhìn phức tạp

"coi như đây là phần bồi thường trong 4 năm qua cho tôi đi..."

"hahaaha...."

Trong đêm tối, mưa vẫn rơi xối xả như vậy, dòng xe đi lại ồn ào nhưng vẫn không cách nào che giấu được tiếng cười chua xót của Thượng Thiên Thi, cô cúi đầu xuống nên không thấy được vẻ mặt của cô

" Trong mấy năm này.. vất vả cho anh rồi.." cô loạng choạng đứng lên, cười mỉa mai 1 tiếng rồi nói tiếp, ánh mắt gắt gao nhìn như muốn đâm thủng người trước mặt. Cô không còn gì để mất nữa...

Bỗng, cô chạy vọt về phía đường lớn dưới cơn mưa rào nặng nề, bỗng ngờ bị 1 chiếc xe tải không kịp phản ứng tông thẳng vào người...

" Thượng Thiên Thi..!!"

.....

Thân thể cô bay lên vô lực rơi xuống nền đường lạnh giá, khi đó cô nghĩ rằng, nếu lúc trước cô không gặp được Trịnh Nhiên, không yêu hắn ta thì kết cục bây giờ đã khác rồi.. cha mẹ cô sẽ không chết... cả nhà cô sẽ không sao.....

Cô chính là người gián tiếp gây ra cái bi kịch này.. cô hận Trịnh Nhiên, càng hận chính bản thân mình hơn.....

Quá yếu đuối và ích kỉ....

" cha... mẹ..."

Ánh mắt cô vẫn nhìn vào người con trai đang chạy về phía mình, do mưa nên tầm nhìn bị hạn chế....

.....Nếu có thể quay lại lúc trước....

..mắt cô chậm rãi nhắm lại...

Thì cô thà không bao giờ yêu người con trai này.....

.....

Mưa vẫn cứ rơi mãi, rơi mãi..

Đêm, vẫn cứ đẹp và dài như vậy.....

" đây là đâu ? Sao lại tối như vậy? Minh ... chết rồi sao? " tầm mắt Thượng Thiên Thi bây giờ bị bao phủ bởi 1 màu đen tối, cô cảm nhận thấy giống như thân thể mình đang lơ lửng trên không trung vậy và xung quanh bao phủ 1 màu đen...

" tối như vậy chắc là địa ngục rồi.." trong lòng cô ánh lên cảm giác không cam lòng, cô lại cứ như vậy mà chết đi.. mà không ngờ sau khi chết lại đến địa ngục, ông trời đang trêu đùa với cô sao?

Đúng lúc này dưới chân cô không ngờ là xuất hiện lực hút mãnh liệt, nhanh chóng hút cô đang mê mang trên không kéo xuống...

Aaaaaaaaaa.....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Trở Về 4 Năm Trước (1)

Ánh nắng chói chang soi vào tòa nhà cao chót vót, các ô kính thủy tinh phản chiếu ánh nắng lấp lánh.

Khi khôi phục lại ý thức, Thượng Thiên Thi phát hiện mình đang nằm trên giường, xung quanh tối như mực, không biết là đang ở đâu.

Trong không khí có mùi tinh dầu quen thuộc, đó là mùi hoa oải hương mà cô thích nhất, có tác dụng an thần...

Cô mở trừng mắt lớn... kinh ngạc kêu lên

" Hoa oải hương..?"

Sau đó, cô lại vô thức hít hít mũi mấy cái, đầu óc lại bình tĩnh dị thường, không phải cô chết rồi sao?

Đang lúc suy nghĩ, ngay lúc này, 1 tiếng TÁCH bật công tắc vang lên, cả căn phòng bùng sáng hẳn, Thượng Thiên Thi sững sờ

" Tiểu Thư... sao cô lại tắt hết đèn trong phòng vậy.. " 1 người con gái khoảng chừng 20, 21 tuổi mặc váy người hầu đập vào mắt cô, lúc này cô ta đang không ngừng khó hiểu nhìn mình.

Bốn mắt nhìn nhau

Hơi thở cô trở nên dồn dập, mắt cay cay

" Chị Trương Liên.... chị... chị.. "

" Cô sao vậy.... Tiểu Thư?"

Thượng Thiên Thi lao tới khóc nức nở, trong lòng càng thêm xác định mình đã chết

" Chị Trương Liên... tôi chết thật rồi.. hức hức.. không ngờ.. không ngờ .. lại gặp chị ở đây....."

Cô vẫn không thể nào quên được cảnh tất cả người trong nhà mình chết đi, Trương liên là cô hầu gái của cô... cũng chết trong cuộc thảm sát lúc đấy....

" Tiểu thư.... cô nói cái gì vậy? " cô hầu Trương Liên hoảng hốt ,ngghi ngờ nói:

" Cô nằm mơ thấy ác mộng sao.... ?

" tôi xin lỗi.... tất cả là tại tôi.... Tôi đã hại mọi người.... xin lỗi.."

Thượng Thiên Thi vẫn ôm chặt lấy cô hầu của mình khóc nức nở...

" Không sao rồi... không sao..." cô hầu Trương Liên vừa vỗ vỗ lưng cô an ủi vừa cười nói, Trong lòng thì thầm nghĩ là Tiểu Thư chỉ đang gặp ác mộng thôi.

" Tiểu Thư.. còn 2 giờ nữa là tiệc sinh nhật lần thứ 17 của cô bắt đầu rồi.. chúng ta phải mau mau chuẩn bị.. nếu không thì.. "

" chị nói cái gì vậy ?.... Tiệc sinh nhật ?"

Cô giẫy người ra, ánh mắt hoang mang hỏi

" Tại sao..? "

" tiểu thư của tôi ơi.. ngày hôm nay cô tròn 17 tuổi rồi? Cô không nhớ sao??"

Gi?

Chuyện gì đã xảy ra? 17 tuổi ??

Ánh mắt Thượng Thiên Thi như đại ra, trong lòng tràn ngập khó hiểu, chết rồi còn tổ chức sinh nhật sao?... nhưng năm nay cô 21 tuổi rồi mà..

Trương Liên nhìn tiểu thư mình ngây ra như phỗng thì không khỏi buồn cười, cô ta nhanh nhẹn kéo Thượng Thiên Thi ngồi trên giường, nghĩ là cô đang phiền muộn nên căn dặn :

" Tiểu Thư cô không cần lo lắng đâu... sinh nhật năm nay chắc chắn sẽ long trọng hơn năm ngoái nhiều, lão gia rất chiều tiểu thư mà.."

Cô nghe Trương Liên nói đến từ " Lão Gia" mà trong lòng cảm thấy khó thở, hai tay run run nắm chặt lại, khó có thể chấp nhận được phản bác:

" Chị Trương Liên.... chúng ta đã chết rồi mà... sao có thể?? "

" Tiểu thư.. chúng ta vẫn sống mà sao có thể chết được....?"

Lần này lại đến lượt Cô hầu Trương Liên gạt mình nhìn chăm chăm vào Thượng Thiên Thi, khó hiểu nói.

" sống...?"

Cô bất giác cười lạnh, trong đầu lại xuất hiện hình bóng như ác ma của Trịnh Nhiên, ánh mắt lóe lên tia thù hận, cô thản nhiên lắc đầu :

" Sao có thể sống được chứ?"

" tiểu Thư.. ? " Trương Liên kinh ngạc nhìn sự thay đổi thái độ trên khuôn mặt của tiểu thư mình, đây là lần đầu tiên.....

Mắt cô chỉ vô tình nhìn xung quanh căn phòng mà trong lòng không khỏi hoảng sợ, đây là phòng của cô mà, vì này giờ cô chỉ chú ý 1 mình Trương liên nên không kịp quan sát

Tất cả đồ đạc đều mang giá trị trên trăm triệu, sắp xếp 1 cách gọn gàng , vì cô thích những thứ đồ dễ thương nên trần nhà và nền nhà thường lấy màu hồng làm chủ đạo, nhưng đến năm cô 21 tuổi thì lại đổi thành màu xanh dương, vì để lấy lòng Trịnh nhiên mà đổi theo sở thích của hắn ta.... ngẫm lại thì thấy thật ngây thơ biết bao.

Nhìn căn phòng ánh lên 1 màu hồng mà nhịp tim Thượng Thiên Thi tăng vọt, đây chính xác là căn phòng của cô, bức tranh cô yêu thích nhất treo lên chính giữa căn phòng, cách trang trí căn phòng... kể cả mùi hoa oải hương ... tất cả..

Nhưng điều khiến cô khiếp sợ nhất không phải là màu nền của căn phòng bị đổi mà là tờ lịch trên tường.

Ngày 12 tháng 9 năm 2013.....

Là ngày sinh nhật của cô.... 4 năm trước

" Điều này sao có thể??? " cô kinh hãi kêu lên.

Bỗng cô chạy ra vọt ra khỏi phòng

" Tiểu Thư...."

Trời đất rung chuyển, cô ngã phịch xuống trước hành lang tầng 2, nhìn cảnh tượng trước mắt mà hai hàng nước mắt chảy dài

Mọi người đều đang làm việc, trang trí nhà cửa , treo rất nhiều bong bóng, hoa giả, không khí tràn ngập niềm vui mừng sinh nhật.....

Bọn họ còn sống?

Cảm giác chân thực này.....

Chuyện này..... sao có thể?

Cô bùng bật lên gào khóc thảm thiết.....

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Trở Về 4 Năm Trước (2) - Tiệc Sinh Nhật

Khách sạn Tư Ca là khách sạn cao cấp thuộc 1 phần nhỏ của tập đoàn Bất Động, nằm ở Trung tâm của thành phố B, đẹp, sang trọng. Giờ đây đang tràn ngập trong không khí vui mừng - sinh nhật lần thứ 17 của Tam Tiểu thư Thượng Thiên Thi của gia tộc Thượng Thị, Tiệc sinh nhật được tổ chức 1 cách long trọng, xa hoa, trước đại sảnh tràn ngập người, khách khứa được mời tất nhiên không thể nào là người bình thường được , không phải tập đoàn đứng đầu thì cũng là đứng thứ 2 thứ 3 trong nước, toàn là những người thuộc lớp quý tộc quyền quý.

Tiếng nhạc du dương vang lên, nhiều người cũng bắt đầu khiêu vũ, chúc mừng nói chuyện rôm rả, thế nhưng chủ nhân bữa tiệc của ngày hôm nay lại chưa xuất hiện.

" Thư kí Trần.. sao Thiên Thi vẫn chưa ra.." 1 người đàn ông trung niên tầm 50 hơi giống với Thượng Thiên Thi có vẻ sốt ruột nói với thư kí bên cạnh, ông ta là cha ruột của Thượng Thiên Thi - Thượng Sơn Khanh

" Thưa chủ tịch.... Tam tiểu thư sẽ ra nhanh thôi.. ngài không cần lo lắng"

Thư kí Trần cung kính trả lời

Lúc này trong 1 căn phòng khác của khách sạn Tư Ca, Thượng Thiên Thi đang ngồi người ngồi trước bàn trang điểm, nhìn gương mặt xinh đẹp có vài phần non nớt trên gương mà cô có cảm giác xúc động

Cô lại quay trở lại 4 năm trước! Lúc cô tròn 17 tuổi...

Chuyện thần kì hoang đường như vậy lại xuất hiện trên người của cô....

Thượng Thiên Thi kích động nắm chặt váy dạ hội đang mặc trên người, trong mắt toàn là nét hưng phấn khó tả.

Ông trời cho cô cơ hội sống lại, sao cô có thể không vui, không hưng phấn?

Nếu cô đã sống lại... thì cô sẽ không bao giờ phạm phải sai lầm nữa

Trịnh Nhiên....

Sự hưng phấn trên mặt cô nháy mắt tắt ngúm, thay vào đó là sự đau khổ, hận thù vô tận không phù hợp với số tuổi, cô nghiêng răng nghiêng lợi gần từng tiếng:

"Trịnh Nhiên! tôi sẽ không bao giờ đi lên vết xe đổ của kiếp trước đâu"

Nói rồi, Cô lạnh lùng xoay người bước đi

Khi Thượng Thiên Thi đi vào thì Tiệc sinh nhật đã bắt đầu được 1 lúc, cô hôm nay mặc 1 chiếc váy dạ hội màu đỏ rực dài chấm đất có viền ren màu đen quanh ngực càng tôn lên dáng người thon thả diễm lệ vốn có, cô đeo lên 1 sợi dây chuyền kim cương óng ánh khiến cả người cô toát lên vẻ quý phái sang trọng, mái tóc đen mượt dài ngang hông được thả tung xuống, cô xinh đẹp tựa thiên thần, không thuộc về đẹp của nhân gian. Rất nhanh cô trở thành tiêu điểm của tất cả mọi người, nhìn những ánh mắt hâm mộ, ghen tị xung quanh cô chỉ nhẹ nhàng cười. Rất giống với kí ức kiếp trước của cô, lúc trước nhìn những ánh mắt thế này, cô vênh váo đắc ý 1 phen hoàn toàn là bộ dáng của cô tiểu thư chanh chua ngạo mạn nhưng giờ nghĩ lại thì thật là trẻ con, cô bây giờ cũng đã 21 tuổi rồi....

Rất nhiều bạn bè cùng tuổi xúm lại chúc mừng sinh nhật Thượng Thiên Thi, bọn họ đều là con nhà có gia thế, trong đó có cô nàng tên là Trương Đình là con của 1 ông chủ xí nghiệp Hàn Loan, khuôn mặt thanh tú xinh đẹp lớn hơn cô 1 tuổi, hai người chơi thân với nhau từ nhỏ, tình cảm rất tốt. Lúc trước không ngờ 2 người lại đều nhìn trúng Trịnh Nhiên, vì hấn ta mà trở mặt với nhau, tình bạn tốt đẹp cũng vì thế mà biến mất. Nghĩ đến đây Thượng Thiên Thi có cảm giác rất tội lỗi, cô lại vì 1 người con trai lòng lang dạ sói mà kết thù với Trương Đình..

"Thiên Thi... làm sao vậy? Sao cứ ngây ngẩn ra đó...?" Trương Đình hươ hươ ly rượu vang trước mặt cô, cười nói.

"a? ... em có sao?" Nghĩ là mình vừa thất thố, Thượng Thiên Thi áy náy nói

Mọi người vui vẻ cười ầm lên, không khí xung quanh trở nên náo nhiệt hẳn, trong đó có 1 người béo ú tên là Lưu Đại Phong nhanh chóng đưa ra ý kiến :

"hôm nay là sinh nhật của Thượng Tiểu Thư, chi bằng chúng ta chơi 1 trò chơi khuấy động không khí đi... "

"trò gì... " mọi người hứng thú hỏi

Lưu Đại Phong thấy thế đắc ý trả lời:

"Trò nói thật..."

"A.. được đấy"

Thượng Thiên Thi thấy mọi người đều hưởng ứng theo thì khoe miệng co giật, cô ghét nhất là trò này, đang định chuẩn đi thì bất giác phát hiện có người nhìn trộm mình.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Thượng Bạch Triệt? Anh Họ?

Cô theo bản năng nhìn lại nhưng không thấy có ai đang nhìn cô cả. Cảm giác này rất.... kì lạ. Cô bất giác vuốt vuốt ngực mình.

Đúng lúc này, thì 1 giọng nói vô cùng quen thuộc không kém phần uy nghiêm vang lên:

" Thiên Thi, lại đây!"

Thượng Thiên Thi nhìn khuôn mặt thân thuộc của cha mẹ mình trước mặt mà sống mũi cay cay, cô không tự chủ được nhớ lại chuyện kiếp trước, cha làm thế cũng là vì cô, muốn cô được vui vẻ, được hạnh phúc, cô sao có thể trách bọn họ?

" con sẽ không để chuyện đó xảy ra 1 lần nữa" Thượng Thiên Thi nghiêm túc tự hứa với bản thân.

Cố gắng kìm nén cảm giác xúc động trong lòng lại, cô cười rạng rỡ như hoa hồng tỏa hương trong nắng đắp lại, khiến nhiều vị thiếu gia đứng gần đó nhìn đến mê mẩn, cô chậm rãi bước qua.

" Nào... để ta giới thiệu cho con 1 người, đây là anh họ con Thượng Bạch Triệt , mới từ Mỹ trở về.."

Ông Thượng vừa cười haha vừa giới thiệu người đang đứng bên cạnh mình cho cô.

Anh họ?

Cô khi nào có anh họ?

Bây giờ Thượng Thiên Thi mới chú ý đến thiếu niên đang đứng bên cạnh cha, cô nhún mày đánh giá , trong lòng nghi ngờ.

Đó là 1 người con trai khoảng chừng 18, 19 tuổi rất đẹp trai, anh có làn da không trắng lắm, màu vàng rất có ý vị, khuôn mặt thon dài như tấm điều khác, đôi môi mỏng mím lại, chiếc mũi cao thẳng, đôi mắt phượng hẹp dài như 1 hồ nước sâu thăm thẳm đen ngòm ánh lên vẻ lạnh lùng xa cách, tựa như có tạo ra 1 bức tường ngăn cách mọi người với xung quanh...

Thượng Thiên Thi gạt mình ngay người, khí chất lạnh lùng này không phải ai muốn là có được...

Người con trai này.....

Đang lúc cô đánh giá đôi phương thì đôi phương cũng đánh giá lại cô.

Chỉ thấy anh thờ ơ nhìn cô 1 lượt rồi lại nhìn ly rượu trong tay mình không nói gì. Tựa như cô cùng ly rượu không khác gì mấy.

Gi?

Có ý gì?

Thượng Thiên Thi cảm thấy đầu ong ong 1 hồi, trong lòng dâng lên cảm giác uất ức cùng không cam lòng, cô dù gì cũng là nữ nhân, sao anh ta có thể lơ như vậy

Bầu không khí bây giờ hết sức quái dị, không ai nói 1 lời . Chỉ lờm nhai.

Ông bà Thượng thấy thế ho khan mấy hồi, nhưng không có tác dụng.

1 lúc sau, cô giận dữ quay ra hỏi cha mình:

" Đây là anh họ con thật sao? Trông không giống... "

"Thiên Thi! Con không được vô lễ, Bạch Triệt là anh họ con!" Cảm thấy con mình không có thiện ý, ông Sơn Khánh tỏ vẻ nghiêm khắc dạy bảo.

Thượng Thiên Thi nghe thế thì chỉ bĩu môi.

Sau đó cha mẹ cô lại bị khách khứa quần lấy chuốc rượu, mặc dù chỉ là Tiệc sinh nhật nhưng cũng là nơi người ta bàn về chính trị thương trường, tạo lập mối quan hệ làm ăn.

" Thiên Thi, Bạch Triệt vừa mới về nước, con nhớ phải giúp đỡ cậu ấy làm quen với mọi người.."

Bà Chiêu Đồng mẹ của Thiên Thi không quen căn dặn.

Thượng Thiên Thi đành ậm ừ đồng ý, sau đó cô khoanh tay lại cau có nói với Thượng Bạch Triệt:

" anh là anh họ tôi thật sao? "

"....."

" sao tôi chưa thấy anh bao giờ?"

"....."

"tôi đang nói chuyện với anh đó.... này..."

Thượng Bạch triệt không trả lời cô mà lạnh lùng xoay người đi khiến Thượng Thiên Thi càng thêm bức bối, anh ta là loại người gì vậy? Thật khiến người không nắm bắt được.

Như nhớ ra 1 vấn đề nào đó, lòng cô trùng xuống...

"Thượng Bạch Triệt..."

Trong trí nhớ kiếp trước của cô... không có người con trai này, cô không có người anh họ nào!

Vậy đây là chuyện gì?

Sự việc này không hề xảy ra trong kiếp trước..

Ánh mắt Thượng Thiên Thi ngày càng phức tạp dõi theo hướng Thượng Bạch Triệt vừa đi..

"Thiên Thi, người đó là ai vậy? Đẹp trai quá!" Trương Đình bỗng xuất hiện vỗ vai Thượng Thiên Thi, kéo cô về thực tại.

"anh họ em, Thượng Bạch Triệt"

Cô cười cười trả lời.

"Ồ.. em có Anh họ đẹp trai như thế mà giấu chị" mắt Trương Đình càng sáng ngời, véo véo cánh tay của Thượng Thiên Thi, miệng thì khen không ngớt người anh họ vừa xuất hiện của cô- Thượng Bạch Triệt. Thượng Thiên Thi ngoài cười nhưng trong không cười, sự xuất hiện của người anh họ thần bí này là sao đây? Nhưng rất nhanh cô đã rũ bỏ suy nghĩ này xuống, chắc Thượng Bạch Triệt chỉ là con họ hàng xa nào đó mà cô không biết, sự xuất hiện của anh cũng không ảnh hưởng nhiều đến cô, nếu anh không đụng tới thì tôi cũng không đụng anh... việc gì phải quan tâm nhiều như vậy. Có lẽ cô bị ám ảnh sự việc của Trịnh Nhiên nên mới thành ra lo nghĩ xa như vậy. Thượng Thiên Thi bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

"chị Trương Đình, em đi WC 1 lát.. "

"có cần chị đi cùng không?"

"không cần đâu..."

Cô xoay người đang định đi thì bất ngờ va vào 1 người khiến ly rượu Vang đổ hết lên váy, cô theo bản năng nhú nhú mày khó chịu

"Tiểu thư... thành thật xin lỗi.."

Chỉ thấy người đó vội vàng lấy khăn ra định lau cho cô thì bị gạt tay ra.

Thượng Thiên Thi lạnh lùng nhìn người trước mặt, trái tim kịch liệt co rút.

Khuôn mặt tuấn tú, đôi mắt to tròn hút hồn, đôi môi mỏng màu hồng hồng như môi con gái, làn da trắng nõn, rất điển trai nhưng nếu so với Thượng Bạch Nhiên thì có lẽ hơi kém 1 chút, nhìn bộ dạng như con gái như vậy Thượng Thiên Thi không cách nào liên tưởng đến người đã sát hại toàn bộ gia đình cô - Trịnh Nhiên.

* truyện tự sáng tác nên mình viết còn nhiều sai sót mong các bạn thông cảm *

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Gặp Lại Trịnh Nhiên - Tôi Không Muốn Dây Dưa Với Anh

Kiếp trước cũng là tình huống như vậy, hắn ta đụng trúng cô, khiến cô bị bẽ mặt, kết quả thì cô lại đem lòng yêu hắn, 1 lòng 1 dạ với hắn.

Tại sao lúc trước cô lại không nhìn ra sự giả dối đó? Là vì cô còn trẻ không rành đời hay là vì cô quá ngu ngốc?

Cho dù là vì cái gì đi nữa thì kiếp này cô cũng không muốn dây dưa với hắn ta thêm nữa!

Cô không muốn lại tiếp diễn bi kịch của kiếp trước.

Ông trời đã cho cô cơ hội sống lại thì cô sẽ cố gắng sống tốt, cố gắng sửa chữa sai lầm và.... bảo vệ những người thương yêu quan trọng của mình....

"đề tôi tự làm.. tôi không sao " Thượng Thiên Thi cố gắng nặn ra 1 nụ cười, rất tự nhiên đoạt lấy khăn trong tay Trịnh Nhiên, lau lau người rồi tiêu sái rời đi. Trương Đình cũng kinh ngạc bước theo cô, cô ta còn ngoảnh đầu lại nhìn Trịnh Nhiên mấy lần, ánh mắt sáng rực.

Lúc đi qua người Trịnh Nhiên rồi, khuôn mặt Thượng Thiên Thi phút chốc trở nên lạnh lùng như biến thành 1 người khác, cô liếc mắt thâm ý nhìn lại Trịnh Nhiên.

Nếu có người vẫn cứ không yên phận đụng tới cô và người thân cô 1 lần nữa...

Cô sẽ không bao giờ bỏ qua... cho tới chết.

Sao khi hai người rời đi rồi, tiếng nhạc trong đại sảnh khách sạn Tư Ca vẫn du dương như vậy, Trịnh Nhiên vẫn im lặng dọn dọn(bồi bàn), không biết đang suy nghĩ cái gì.

Trong khi đó Thượng Bạch Triệt, anh họ của Thượng Thiên Thi đang loay hoay 1 mình trong khu trò chơi của khách sạn Tư Ca, mồ hôi trên mặt đổ ròng ròng, anh không nói gì nên mọi người cũng không biết anh cần gì, có vẻ như Anh bị lạc đường rồi!

.....

Cuối cùng tiệc sinh nhật cũng kết thúc, mọi người đều lần lượt ra về, Trương Đình thì từ khi gặp Trịnh Nhiên thì chạy mất không thấy bóng dáng đâu. Thượng Thiên Thi biết cô ta đang làm gì nhưng không vạch trần ra.

Cô nhìn bầu trời đầy sao, thở hắt ra, như trút bỏ được 1 gánh nặng.

Cô cuối cùng gặp lại Trịnh Nhiên rồi, khi đứng trước mặt hắn ta, cô bình tĩnh, thản nhiên nhưng thực chất bên trong lại yếu đuối, sợ hãi, trái tim như có ai đó bóp nghẹt khiến cô đau đến thở không nổi. Hắn ta đã để lại cho cô 1 vết sẹo không bao giờ xóa bỏ được và cũng khiến lòng tin của cô biến mất hoàn toàn.

Sau lưng Thượng Thiên Thi vang lên tiếng bước chân trầm ổn, cô nhanh chóng thoát khỏi hồi ức của mình.

" Thượng Bạch Triệt? Sao anh còn ở đây?"

Cô nhìn người đang đi về phía mình chính là người anh họ thần bí Thượng Bạch Triệt kia thì không khỏi kinh ngạc hỏi. Khách cũng đã về hết rồi mà.

Chỉ thấy Anh trừng trừng mắt nhìn cô, đôi mắt sâu thẳm đen láy kia ánh lên tia giận dữ. Anh vẫn cứ mím môi, vẫn 1 bộ dạng xa cách như vậy, Sau đó lại lạnh lùng lấy xe rời đi.

" gì vậy? "

Thượng Thiên Thi sững người đứng đó, khóe miệng co quắp, cô méo máo kêu lên.

" Thượng Bạch Triệt! Tôi thiếu nợ gì tiền anh sao?? "

Đáp lại cô là bụi bay mù mịt, xe đã phóng xa....

2 ngày sau, cuộc sống của Thượng Thiên Thi trôi qua rất bình lặng, cô còn không ngừng tự hỏi rằng đây có phải sự yên bình tạm thời trước cơn bão không? Đối với cô có lẽ là vậy.

Trong 2 ngày này, trên dưới trong biệt thự đều phủ 1 tầng Không khí đặc biệt u ám, nhiều người hầu đều len lén liếc ánh mắt sang phòng của Thượng Thiên Thi bàn tán, còn nói cô bị bệnh hoặc thất tình gì đó. Không biết nếu cô nghe được điều này sẽ có cảm tưởng gì nữa .

Điều này cũng dễ hiểu thôi, Thượng Thiên Thi vốn là 1 cô tiểu thư được nuông chiều từ bé nên sinh ra tính kiêu căng, ngạo mạn, ngày ngày phung phí tiền bạc vào việc mua sắm, đi chơi, không lo học hành, hoàn toàn là 1 bình hoa di động chỉ được cái mã ngoài, nhưng cô cũng biết phân biệt phải trái, chưa đến nỗi nào hư hỏng.

Đặc biệt trong thời gian gần đây, cô im lặng ít nói không hay cười như trước nữa, cũng không thấy ra ngoài chơi, hay đi mua sắm với bạn bè. Đa số thời gian đều ở trong phòng không biết làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Tiểu Thư, Cô Thay Đổi Rồi!!

Sự thay đổi đột ngột của Thượng Thiên Thi tạo ra 1 trận oanh động không nhỏ khiến nhiều người thấy choáng váng đoán già đoán non.

Bà Chiêu Đồng cũng cảm thấy bất an, nhiều lần bà hỏi con gái thì chỉ thấy cô cười tươi ra ôm chăm lấy bà, làm nũng nói: "không có gì đâu mẹ, mẹ đừng lo" nghe vậy bà cũng đành thờ dài rồi bỏ qua, trong lòng thì thầm nghĩ: đúng là Thiên Thi tới tuổi sắp lớn rồi.

Thượng Thiên Thi giờ đây đang ngồi trên giường đôi mắt to tròn chăm chú nhìn màn hình máy tính xách tay. Bên cạnh là cô người hầu Trương Liên đang mắt chữ A mồm chữ O nhìn cô, lắp bắp nói:

"Tiểu Thư... cô... cái này.."

"có vấn đề gì sao?"

Đôi tay trắng nõn lưu loát đánh phím, Thượng Thiên Thi không chút nào để ý nói, ánh mắt không rời màn hình nửa bước

"nhưng..."

Trương Liên ấp úng.

Ý thức được điều gì đó, đầu óc Thượng Thiên Thi nhanh chóng vận chuyển. Cô vút máy tính lên giường, chậm rãi cầm tay Trương Liên, thành khẩn nói:

"Chị Trương Liên... chị không được nói với cha tôi chuyện này... tuyệt đối không!"

"....."

"chị sẽ không nói chứ? " giọng điệu uy hiếp

"Tiểu Thư ... tôi.. tôi.. sẽ không nói " cuối cùng Trương Liên đáp ứng, trong lòng khóc không ra nước mắt.... tiểu thư đã thật sự thay đổi, cô còn chơi Cỗ phiếu nữa!!

Nhiều lúc cô ta còn nhận thấy tiểu thư chín chắn hơn rất nhiều, không giống như lúc trước, nếu không phải vì gương mặt non nớt kia thì Trương Liên đã lầm tưởng là Tiểu thư là người trưởng thành rồi.

"Tiểu Thư... cô không bị làm sao chứ? ... mấy hôm nay tôi không thấy cô ra ngoài với bạn bè.. bọn họ qua rủ thì cô từ chối đi... không phải là cô ..."

Trương Liên vẫn không nhịn được nói ra thắc mắc trong lòng, nhưng không để cô ta nói xong Thượng Thiên Thi đã đuổi cô ta ra ngoài rồi.

"Được rồi, được rồi... chị ra ngoài đi.."

"Tiểu thư..." cửa đóng lại.

Thượng Thiên Thi chán nản xoa xoa đầu, sự thay đổi của bản thân khiến mọi người nghi ngờ khiến cô vô cùng khổ sở.

Thân thể là 17 tuổi, gương mặt non nớt ngây ngô của thiếu nữ mới lớn, nhưng linh hồn lại 21 tuổi rồi, mặc dù chưa được coi là trưởng thành nhưng cô cũng đã hết hứng thú với mấy cái đó rồi.

Chẳng lẽ lại bắt cô giải thích với mọi người rằng cô 21 tuổi rồi xong chết đi lại sống lại 17 tuổi nữa. Mọi người không coi cô bị điên thì cũng coi cô rồi loạn hệ thần Kinh rồi tống vào viện tâm thần cho coi.

Thượng Thiên Thi không thể nói ra ngoài được, đây là bí mật của đời cô.

Cô lại nhanh nhẹn leo lên giường tiếp tục công việc của mình. Kịp trước, Cỗ phiếu là 1 trong những sở thích năm 20 tuổi của cô, cô nghiên cứu lĩnh vực này cũng được 2 năm rồi. Thượng Thiên Thi công nhận cô dốt đặc cán mai trong việc học hành, cô không thường xuyên đến trường còn về vấn đề lên lớp thì phải hỏi cha cô rồi. Nhưng về các lĩnh vực chơi cỗ phiếu, đánh bạc, cá cược.... thì cô lại học hỏi rất nhanh, về mặt này lại rất xuất sắc, Không thể không thừa nhận. Tất nhiên tất cả những cái này đều là học trộm. Cha mẹ cô mà biết không cấm túc cô ra ngoài mới lạ.

Còn bây giờ, cô là theo thói quen không bỏ được , 17 tuổi đầu mà chơi cờ phiêu... mọi người mà biết được sẽ rất nghi ngờ.

Lần sau cô sẽ cẩn thận hơn, sẽ không bất cẩn như hôm nay...

Thượng Thiên Thi suy tư nhìn các dãy số trên màn hình, ánh mắt sáng lấp lánh.

.....

" Cờ phiêu bây giờ cũng không tệ..."

Tay liên tục gõ gõ.....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Đi Học

" cha nói là... đi học sao? "

Mới sáng sớm ra, cả nhà đang ăn sáng,Thượng Thiên Thi đã nhảy dựng lên, hét toáng.

" sao tự dưng lại bắt con đi học? "

" Thiên Thi , con càng ngày càng không có gia giáo..."

Ông Thượng Sơn Khánh từ tốn buông đũa xuống, lau miệng, đôi mắt sắc bén nhìn thẳng vào mắt Thượng Thiên Thi, thấy cô chột dạ ỉu xiu như quả bóng bị si hơi, ông hài lòng nói:

" Thiên Thi, con muốn nhìn thấy người khác chê cười cha vì có 1 đứa con gái không có học thức sao?"

" Con..." Thượng Thiên thi hết đường phản bác, cô xấu hổ cúi đầu vò chéo áo, trong lòng chưa từng nghĩ đến vấn đề này, len lén liếc ánh mắt cầu cứu sang mẹ mình- bà Chiêu Đồng đang ngồi bên cạnh.

" Mẹ.. nói giúp con... con không muốn đi học" Thượng Thiên Thi mắt liếc lên liếc xuống ám hiệu

" Cha con quyết tâm rồi.... mẹ không giúp được gì đâu... con ngoan ngoan đi" bà Chiêu Đồng cũng đáp lại bằng ám hiệu chỉ có hai người mới biết.

" Sao tự dưng bắt con đi học.."

Hai người cứ mắt to trừng mắt nhỏ như vậy, lặng lẽ không tiếng động. Hành động nho nhỏ này làm sao thoát được cặp mắt của người đã từng lăn lộn bao nhiêu năm trên quan trường của ông Thượng Sơn Khánh? Ông khẽ hừ 1 tiếng đầy giận dữ.

" ta sẽ không thay đổi quyết định đâu... bắt đầu từ ngày mai con đến trường đi.. về vấn đề lần trước con không lên trường, ta đã giải thích với hiệu trưởng rồi..".

Nói xong, phất tay áo xoay người đi lên lầu.

" thì ra đã chuẩn bị hết rồi.. quyết tâm tổng mình đi học thật sao? " Thượng Thiên Thi méo mó mặt trầm nghĩ, Đôi mắt cô vẫn cứ trần trần nhìn theo hướng cha mình, com trên bàn vẫn chưa đụng.

" Thiên Thi... cha con làm thế là vì con thôi... con nhìn anh cả Thượng Thiên Văn xem, anh con trong tương lai sẽ tiếp quản tập đoàn Bất Động từ Cha con.. tiền đồ không cần phải nói.. con không muốn như Thiên Văn sao?"

Mẹ cô bắt đầu dĩ vuốt vuốt tóc cô, không quên giải thích, mong muốn Cô thay đổi cách nghĩ của mình mà phấn đấu đi học.

Bà ta nào biết từng câu từng chữ vàng ngọc của mình căn bản không lọt 1 chữ nào vào lỗ tai của Thượng Thiên Thi. Cô bây giờ đang quan tâm đến 1 vấn đề khác.

Kiếp trước là cô nằng nặc đòi đi học lại vì nghe Trương Đình nói Trịnh Nhiên cũng chuyển vào đó học không lâu, kiếp này vẫn không thay đổi được gì,

cô vẫn phải đi học nhưng thời gian thì có sớm hơn 1 chút.

Thượng Thiên Thi chợt thấy run người, khi nghĩ đến việc phải đối mặt với Trịnh Nhiên lần nữa, không hiểu sao trong lòng cô lại dâng lên cảm giác sợ hãi.

"Con sao vậy, Thiên Thi?.."

Nhìn gương mặt con gái phút chốc tái nhợt như tờ giấy trắng, nghĩ là cô có chỗ không khỏe, bà Chiêu Đồng lo lắng hỏi.

Thượng Thiên Thi không trả lời bà ngay, chỉ thấy cô mỉm cười 1 cái, nói mình không sao rồi xoay người chạy lên lầu.

Bà Chiêu Đồng sững người nhìn theo bóng cô, trong đầu nhớ lại nụ cười vừa rồi của Thượng Thiên Thi, tại sao nó lại phẳng phất mang theo sự đau khổ và bất đắc dĩ như vậy? Bà cảm thấy con mình như đã thay đổi, nhưng không biết là thay đổi ở đâu.

"đi Trương... đi dò hỏi thử mấy ngày nay Tam tiểu thư làm gì? "

Nghĩ được 1 lúc, bà Chiêu Đồng nhanh chóng phân phó cho đi Trương đang dọn bàn ăn trước mặt.

" vâng.. thưa phu nhân "

Đi Trương cung kính đáp.

Sau khi về phòng thì Thượng Thiên Thi gọi điện báo cho Trương Đình biết về việc mình sắp đi học. Cô ta lúc đầu không tin còn nói là cô uống nhầm thuốc hay bị bệnh gì đấy khiến Thượng Thiên Thi tức giận 1 hồi.

" Thiên Thi à, cha em thật là cao minh đấy, khiến em chịu ngoan ngoãn đi học thế này..."

Bên kia đầu dây, Trương Đình cười khanh khách châm chọc.

" Là em không muốn cha tức giận thôi... "

Thượng Thiên Thi bĩu môi 1 cái, kêu lên. Trong đầu thầm nghĩ: Kiếp trước cô mất đi người thân yêu, kiếp này cô muốn trân trọng họ...

Hai người hàn huyên nói chuyện 1 hồi rồi cúp máy. Thượng Thiên Thi thở dài 1 hồi rồi vội vàng chạy qua tủ sách tìm kiếm sách lớp 11.

" để xem nào.... "

Tay chọn đại cuốn sách Ngữ Văn trên cùng. Cô nhanh chóng mở ra.

" Ô.. đây là chữ gì.. "

Chỉ thấy trước mặt choáng váng 1 hồi, Thượng Thiên Thi trợn mắt nhìn chữ bên trong thét lên kinh hãi. Rồi cô xấu hổ gấp sách lại.. mặc dù cô đã 21 tuổi rồi nhưng vẫn đọc không ra sách lớp 11 như sách trời này..

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Mông Đa Đa (1)

Trường Thành Tư là 1 ngôi trường đứng hạng hai trong toàn thành phố, không riêng gì về chất lượng giáo viên mà còn về vấn đề an ninh trường học cũng không kém gì các trường hạng nhất, vô cùng tốt, đảm bảo các trang thiết bị hiện đại. Lí do mà trường Thành Tư chỉ đứng hạng hai trong thành phố trong số trường cấp 3 là vì điều kiện tuyển sinh của trường không quá khắt khe như các trường hạng nhất khác. Không phân biệt giàu nghèo, chỉ cần học lực không dưới trung bình là được. Dù là vậy thế nhưng học phí của trường rất đắt, có thể nói quá xa xỉ đối với những người gia cảnh tầm thường. Chỉ trừ học phí đắt ra, còn lại mọi thứ đều vô cùng tốt cho nên khiến nhiều nhà cho dù túng táng gia bại sản cũng nhất quyết phải cho con mình học ở đó.

Nghे nói Tạ Quang là hiệu trưởng có tiếng ngay thẳng, chính trực trong trường Thành Tư. Nếu không phải vì ông Thượng Sơn Khanh có quan hệ bạn bè lâu năm với hiệu trưởng Tạ Quang thì làm sao 1 kẻ không học thức như Thượng Thiên Thi lại 'lọt lưới' 1 cách dễ dàng như vậy được.

Lúc trước, chỉ dựa vào gia cảnh nhà họ Thượng cũng dư sức để cho Thượng Thiên Thi vào học trong 1 trường nổi tiếng bậc nhất, nhưng không hiểu sao ông Thượng lại cho cô học ở 1 trường hạng hai này.

Thượng Thiên Thi nhìn ngôi trường vừa xa lạ vừa thân thuộc trước mặt mà trong lòng không biết có cảm giác gì nữa. Cô chết đi và giờ sống lại 4 năm trước... chuyện thần kì này nghe có vẻ hoang đường nhưng nó lại xuất hiện trên người của cô thật, khiến cô không thể không tin tưởng cho được.

" Tiểu Thi Thi...." Trương Đình bên cạnh kêu lên 1 tiếng quái dị, ánh mắt cô ta không ngừng đảo qua đảo lại liên tục trên người Thượng Thiên Thi, gật gật đầu vài lần, mặt càng mếu xệch :

" Chị khâu phục em thật rồi... đồng phục trường cũng không mặc... "

Thượng Thiên Thi thoát khỏi suy nghĩ, vội nhìn xuống chiếc váy màu xanh biếc kín cổ vô cùng xinh đẹp đang mặc trên người, váy dài tới đầu gối làm lộ ra đôi chân trắng trẻo thon dài phía dưới. Trong lòng hơi đắc ý, cô khanh khách cười lớn, mắt híp lại thành 1 đường chỉ.

" em đến đây cũng không phải học thật..."

" Đúng là đại tiểu thư..... "

Trương Đình bĩu bĩu môi nói nhưng trong lòng lại hiểu rất rõ, đối với gia cảnh của Thượng Thiên Thi, việc học hành cũng không phải là quan trọng lắm, làm vài bằng cấp giả cũng không phải là chuyện khó khăn gì. Chủ tịch Trường bắt buộc con mình học cũng chỉ là tránh bị người khác chê cười chứ cũng không trông mong gì về thành tích cả, ai mà không biết trình độ học hành của Thượng Thiên Thi .

Tính tình Thượng Thiên Thi ra sao thì Trương Đình là người hiểu rõ nhất. Dù cho bất cứ có học cỡ nào thì cũng như " Nước đổ lá khoai ", 1 chữ cũng nuốt không trôi, đọc không được.

Trương Đình chỉ đành cười khỏ nhìn Thượng Thiên Thi đang 'ngây ngô' bên cạnh.

" chúng ta đi thôi.... "

Hai người nhanh chóng đi vào trường học.

" Đây là bạn Thiên Thi ... vì thân thể bạn không tốt thường xuyên mắc bệnh, nên lúc trước bạn đã xin nghỉ 1 thời gian dài... bây giờ đi học lại, tuy cơ hội muộn nhưng các em cố gắng giúp đỡ bạn nhé!"

Thầy giáo chủ nhiệm mỉm cười giới thiệu Thượng Thiên Thi với cả lớp phía dưới mà không để ý đến vẻ mặt mếu máo của cô bên cạnh, cha cô thế mà nói cô thân thể mang bệnh, tức chết cô rồi!

Nhìn ánh mắt như si dại ra của đám học sinh, thầy chủ nhiệm cũng không biết nói gì hơn, lắc lắc đầu nhanh chóng sắp xếp chỗ ngồi cho Thượng Thiên Thi rồi đi ra ngoài, chưa được 1 lúc thầy lại quay lại nói với cô với vẻ mặt vô cùng thân thiện:

" lần sau đi học nhớ mặc đồng phục đấy, lần này tôi bỏ qua.. "

Chỉ thấy Thượng Thiên Thi thản nhiên đi xuống, không thèm trả lời, thậm chí cũng không nhìn lấy 1 cái, Cả lớp thấy thế cả đám bụm miệng cười thầm.

Thầy chủ nhiệm cảm thấy mặt mình nóng ran, xấu hổ ho khan vài cái, đang định nói gì đó lại thôi, không ngờ lại bị 1 học sinh lơ như vậy, ông vội vàng đi ra ngoài. Nếu không phải gia cảnh em học sinh này đặc biệt thì ông cũng không muốn bị thiệt như vậy.

Thầy chủ nhiệm đi rồi, cả lớp học nhốn nháo hẳn lên.

" trời! Cậu ấy học lớp mình sao? Thế mà tớ không biết xinh quá "

" chắc hoa khôi năm nay lại đổi chủ rồi..."

" nghe nói là Tam tiểu thư của tập đoàn Bất Đạt"

" thật sao? Đình thật"

" hiaz.. lại thêm 1 con hồ ly dụ dỗ đàn ông nữa..."

.....

Từ đầu tới cuối Thượng Thiên Thi vẫn không nói gì, đối với những lời bàn tán xung quanh như gió thoảng bên tai, căn bản không để ý, khi nhìn đến bạn học ngồi bên cạnh thì cô không khỏi giật mình. Đó là một cô gái rất béo chắc khoảng 100kg, đeo 1 cái gọng kính tròn bây giờ đang nhìn cô với ánh mắt sáng rực, môi hé mở như muốn nói gì đó. Thượng Thiên Thi sao lại không biết người này, Mông Đa Đa- con gái của ông chủ 1 cửa hàng Loại trung trong thành phố .

Kiếp trước hai người cũng ngồi gần nhau, nhưng vì Thượng Thiên Thi mãi miết theo đuôi Trịnh Nhiên nên cũng không có giao hảo lắm với Mông Đa Đa.

* giờ còn đi học nên mình ra chap hơi lâu nhé *

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Kiếp Này Vẫn Vậy

Đã 2 tuần trôi qua kể từ khi Thượng Thiên Thi đi học ở Trường Thành Tư, mặc dù nói là đi học nhưng cô lên lớp đa phần đều ngủ gục, 1 chút bài vở cũng không đụng đến... nhiều lúc nhìn thân ảnh ngủ say sưa phía cuối lớp mà thầy chủ nhiệm chỉ muốn điên tiết lên, rốt cuộc em học sinh đó lên lớp để học hay để ngủ vậy? Ông ta thật sự rất muốn xách Thiên Thi lên giáo huấn 1 trận, xong lại nghĩ đến thể lực to lớn sau lưng cô mà đồ mồ hôi ròng ròng, cuối cùng đành lòng xuống bỏ qua ý nghĩ này...

Tập đoàn Bất Đặt, 1 thầy giáo nhỏ bé như ông ta cũng không có gan để mà trêu chọc vào....

Lại nói năm nay là cuối thu, trời cũng bắt đầu hơi se lạnh sắp chuyển mình, đây cũng là khoảng thời gian mà đám học sinh trong trường mong chờ tới nhất, hoạt động hàng năm của trường Thành Tư sắp tới- Dã ngoại.

"Núi Lô Trạch?"

Giờ đây trong góc lớp học, 1 tiếng nói ồ ồ vang lên, 1 cô gái vô cùng xinh đẹp ngồi ở bàn cuối, ánh mắt nhìn về phía xa xa ngoài cửa sổ, tóc dài xoắn tung xuống bay phất phơ trong gió, cô ngồi đấy như 1 bức tranh nghệ thuật khiến nhiều người xung quanh nhìn đến ngây cả người, cô gái đó chính là Thượng Thiên Thi. Trước mặt cô giờ này chính là Trương Đình, đôi mắt cô ta sáng như sao nhìn chăm chăm vào Thiên Thi, khuôn mặt lộ rõ nét hưng phấn.

"Đúng vậy! Năm nay trường chúng ta dự định đi Núi Lô Trạch để dã ngoại đó.... "

"Vậy thì sao?? "

Thiên Thi hồ hững đáp, trong lòng không mấy để tâm đến chuyện này, ánh mắt vẫn nhìn phía ngoài cửa sổ, dường như ngoài kia có thứ gì đó hấp dẫn.

Trương Đình sững người kinh ngạc nhìn Thiên Thi trước mặt, cô ta không tin nổi vào mắt mình nữa. Không phải Tam tiểu thư Thượng Thiên Thi là người rất thích náo nhiệt sao? Vậy về mặt đây là có ý gì?

"Thi Thi.. em bị bệnh sao?? " Trương Đình cầm lấy mặt cô soi qua soi lại, ngoại trừ nghĩ Thiên Thi bị bệnh ra thì cô ta không tìm được lý do nào phù hợp cả.

"Em không sao..." Thiên Thi cười khở gỡ tay Trương Đình ra khỏi mặt mình, cô sao lại không biết suy nghĩ của người chị thanh mai này chứ. Chỉ là giờ này cô cũng không muốn giải thích gì nhiều cả, cô muốn cũng không biết nên giải thích như thế nào? Điều mà cô bận tâm nhất lúc này chính là sự xuất hiện của Trịnh nhiên. Theo như trí nhớ của cô thì kiếp trước Trịnh Nhiên nhập học muộn hơn cô 1 tuần. Nhưng đến bây giờ vẫn chưa thấy gì cả. Chẳng lẽ.....

Nghĩ đến 1 điều gì đấy, bỗng Thiên Thi cảm thấy căng thẳng hẳn lên, hơi thở dồn dập...

Chẳng lẽ vì sự xuất hiện của cô nên quá khứ cũng biến đổi theo? Trịnh Nhiên cũng sẽ không học ở đây?

Nghĩ vậy cô bỗng mỉm cười 1 cái, ánh nắng ban mai chiếu vào khuôn mặt cô khiến cả người cô toát lên vẻ đẹp sáng chói, nhất là cái mỉm cười đấy, nó có gì đó rất thỏa mãn và ...bi thương.

Trương Đình trở nên im lặng hẳn, cô ta chỉ ngồi đó ngắm nhìn Thiên Thi, dường như Thiên Thi trước mặt có 1 sự thay đổi nào đó, cô thấy được ánh mắt lúc trước luôn sáng rỡ bây giờ ảm đạm không có sức sống, 1 Thiên Thi điêu ngoa ngạo mạn trở nên trầm lắng suy tư....

"Chị..! Chúng ta đi dã ngoại, náo loạn 1 phen"

Thiên Thi bỗng bật dậy, ánh mắt lại sáng rõ hẳn lên, còn ả ả 1 tia giảo hoạt cao giọng nói với Trương Đình bên cạnh.

"A?"

Trương Đình không kịp phản ứng với sự thay đổi còn nhanh hơn lật sách của cô, cô ta xoa xoa mắt nhìn lại vài lần, cuối cùng xác định không nhìn nhầm cô ta mới hào hứng cười phá lên.

"Như thế này mới giống chứ hahaha.... "

Có lẽ cô nghĩ nhiều thật, Thiên Thi vẫn là Thiên Thi của ngày trước đấy thôi, nhất là ánh mắt giao hoạt này không thể nhầm đi đâu được, núi Lôi Trạch cứ chờ bọn họ qua phá đi.

Thế là Trương Đình mang 1 bụng vui về trở về lớp, suy nghĩ lúc trước bị cô ta không do dự ném sau đầu... nhưng cô ta nào biết rằng Thượng Thiên Thi của bây giờ cũng không phải 1 thiếu nữ ngây thơ ấu trĩ của ngày xưa nữa, mà là 1 Thiên Thi của 4 năm sau, 1 Thiên Thi đã trải qua bao nhiêu đau khổ khốc liệt nhất... chậm rãi trưởng thành, tâm tư cẩn mật và sắc sảo hơn...

.....

Ngay khi Trương Đình khuất ngay sau cánh cửa học, thì 1 bóng người vội vã từ ngoài cửa chạy vào, là 1 nữ sinh có vẻ mặt bình thường, bộ dạng vô cùng chật vật, nhưng hình như cô ta không để ý, gào to lên:

" Có học sinh chuyển trường mới đến!!!! Mau mau đi xem, là Soái ca hàng thật giá thật!!!! "

Aaaaa....

Sau khi tiếng gào to của nữ sinh đó vừa dứt thì cả đám con gái đã hò hét cả lên ào ào xen lẫn chạy ra ngoài, tốc độ còn nhanh hơn tên lửa. Về mặt người nào cũng hào hứng và tò mò. Chốc lát cả căn phòng đã vắng tanh chỉ còn lại 1 mình Thiên Thi đứng đấy ngẩn người .

" Thượng Thiên Thi... cậu không ra coi sao?"

Nữ sinh chật vật đó nghĩ hoặc nhìn Thiên Thi, sau khi thấy cô không để ý đến mình thì mới bừa bãi chạy ra. Không phải chỉ là xinh đẹp 1 tí, có ông cha giàu có 1 tí sao? Làm cao cái gì?

Thiên Thi vẫn đứng đấy, tay nắm chặt lại, trong lòng ngổn ngang cảm xúc phức tạp. Nhiều nhất là thất vọng....

Ánh mắt lại nhìn ra ngoài cửa sổ....

Kiếp này vẫn vậy, sẽ không vì tôi mà thay đổi cả, là tôi đã suy nghĩ đơn giản rồi.... anh vẫn xuất hiện trong tầm mắt tôi, Trịnh Nhiên!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Clups Night

Hắn đứng đấy như ánh mặt trời sáng chói nhất, mái tóc nâu bóng bệnh, khuôn mặt thon dài như điêu khắc, nhất là đôi mắt hồ hững kia càng làm nhiều người chết mê chết mệt. Ánh mắt đó như cái gai đâm chọt vào tim Thiên Thi khiến nó rí máu, đau....

" Đây là học sinh chuyển trường Trịnh Nhiên.... sau này các em nhớ giúp đỡ bạn ấy nhé! Được rồi, em xuống phía cuối lớp đi..."

Thầy chủ nhiệm cười ngoác miệng chỉ vào hàng ghế trống cuối cùng, nói với Trịnh Nhiên đang đứng bên cạnh.

Hắn vẫn không nói gì, chậm rãi bước xuống phía cuối lớp.

" Đẹp trai quá!!!! "

" Không ngờ lại chuyển qua lớp mình..."

" Trịnh Nhiên.. cái tên cũng đẹp như người nữa.... "

Cả lớp xôn xao hẳn lên, nhất là bọn nữ sinh, xăm soi từ đầu tới cuối, có người còn lấy điện thoại ra chụp hình nữa.

Khóe miệng thầy giáo chủ nhiệm khẽ giật giật, trong lòng thật sự rất tức giận, cái bọn hám trai này! Cũng hơi khoa trương đi.. thấy chẳng ai chú ý đến mình, ông ta đành hậm hực bỏ đi.

Dưới kia chỉ có 1 người là không chú ý đến học sinh mới đến Trịnh Nhiên này, Thiên Thi gục xuống bàn ngủ thiếp đi. Trong lòng thì lóe lên từng đợt thù hận. Cô, không muốn có bất cứ quan hệ gì với người này nữa. Không bao giờ...

.....

" Thiên Thi... Thiên Thi..." 1 giọng nói gấp gáp vang lên, Thiên Thi trong mơ màng cảm thấy vô cùng khó chịu, cô vội bật tai lại ngủ tiếp.

" Thiên Thi..!!!!!" Giọng nói đó cơ hồ là hét toáng lên.

" Muốn chết sao?! " Thiên Thi bật dậy bức bối quát lên, thế nhưng đập vào mắt cô là khuôn mặt tròn trĩnh sắp khóc của Mông Đa Đa, mắt cô ta rung rung, hơi sợ hãi với tiếng quát hồi nãy.

" Tan... tan học rồi..."

Bây giờ Thiên Thi mới chú ý đến trong phòng học chẳng có 1 bóng người nào cả. Mọi người đã về hết rồi.

" Vậy sao...?" Cô ho khan 1 cái, lúng túng dọn dẹp sách vở rồi nhanh chóng chạy vụt đi, được nửa chừng thì như nhớ ra chuyện gì đó, Thiên Thi quay đầu lại, nhìn bóng dáng mập mạp có vài phần tủi thân của Mông Đa Đa, thốt lên:

" Cảm ơn " rồi thân hình nhanh chóng khuất sau cánh cửa phòng học.

Mông Đa Đa kinh ngạc nhìn chằm chằm hướng Thiên Thi vừa đi, trong lòng 1 tia cảm động nhanh chóng lan tỏa khắp người, cô ta lẩm bẫm:

" Cậu ấy... cậu ấy nói cảm ơn mình.. "

Chợt Mông Đa Đa nở 1 nụ cười vui vẻ, cô vội vàng chạy theo Thiên Thi.

" Chờ tớ với..... "

Thành phố B là 1 thành phố vô cùng náo nhiệt, dần đến chiều thì số lượng người đi lại trên đường lớn vẫn không suy giảm, vẫn tấp nập như vậy...ánh nắng chiều tà dần dần bao phủ xuống 1 vầng rực rỡ, bên vệ đường lúc này có 1 bóng người đang đứng, đó là 1 thiếu niên vô cùng tuấn tú, dáng người thiếu niên cao 1m80, đứng đấy rất nổi bật khiến nhiều người đi đường không nhận được quay lại nhìn mấy lần.

Thượng Bạch Triệt vẫn như vậy, lạnh lùng xa cách với mọi thứ, đôi mắt băng lãnh của anh không ngờ lúc này ánh lên 1 tia nhu hòa hiếm có, anh nhìn chằm chằm vào lòng đường, trong lòng dâng lên cảm giác đau đớn.....

12 năm trước, chính ở chỗ này.....

1 người vô cùng quan trọng đã rời xa anh... mãi mãi.

Chợt Tiếng chuông điện thoại reo lên kéo Thượng Bạch Triệt trở về với hiện tại, anh nháy mắt phục hồi cảm xúc, bắt máy lên. Chỉ thấy bên kia truyền đến 1 hồi tiếng nói, Bạch Triệt im lặng không nói gì, anh cắt điện thoại trong túi, rồi xoay người biến mất trong dòng người tấp nập.....

Sau khi Thượng Bạch Triệt đi được 1 lúc, thì có 1 đàn ông mặc bộ vest đen bước tới đứng chỗ anh vừa mới đứng, trầm ngâm nhìn về bóng dáng anh ở phía xa xa, gọi điện thoại.

" Chủ tịch.... thiếu gia vẫn như vậy... có cần tôi đem cậu ấy về luôn không?"

Phía đây bên kia im lặng 1 lúc lâu rồi khẽ thở dài.

" không cần.... cứ giám sát nó là được...."

" vâng"

Ban đêm.

Gần trung tâm thành phố có 1 quán Club Night cô cùng nổi tiếng, đây có lẽ là nơi tập trung nhiều đám quần là áo lượt nhất của giới thượng lưu, ăn chơi đàm tiếu không gì không có. Quán có 1 phong cách trang trí độc đáo, lạ mắt, đây cũng là 1 trong những lí do thu hút nhiều người vào.

Bên trong Tiếng nhạc sập xình lán át hết thái mọi âm thanh khác....

Ở trong 1 góc khuất gần đấy, có 2 bóng người đang không ngừng tò mò nhìn xung quanh.

" Tiểu Thi.... không ngờ em cũng biết những chỗ thế này đấy..."

Trương Đình phấn khích kêu lên, đôi mắt không ngừng đánh giá mọi thứ xung quanh.

Thiên Thi bên cạnh nghe vậy trong lòng hơi đắc ý, đôi mắt đẹp đảo 1 lượt xung quanh, dần dần cảm giác khi xưa lại ập đến, đối với cô mà nói, Club Night là chỗ quen thuộc không thể quen thuộc hơn được nữa.... kiếp trước thì đây là nơi cô giải sầu mỗi lúc buồn phiền.... bây giờ trở lại không hiểu sao

cô lại muốn vào đó.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Căn Phòng Bí Mật

Quy định ở đây rất rõ ràng, chỉ những người đủ 18 tuổi trở lên mới được vào nếu không sẽ bị đuổi ra ngay lập tức. Thượng Thiên Thi 4 năm rảnh rỗi, 1 chút vấn đề này sao làm khó được cô.

Thế là cô hung hăng lôi kéo Trương Đình đi theo làm tòng phạm, mặc dù Trương Đình năm nay 18 tuổi nhưng căn bản vẫn còn là 1 thiếu nữ ngây thơ không rành đời, cô ta chỉ là 1 nàng tiểu thư xuất ngày chỉ biết đến mua sắm, đi chơi nơi âm u thế này đương nhiên là chưa được biết tới. Thế nên khi nghe Thiên Thi lấy 2, 3 câu ra dụ dỗ thì Trương Đình liền đáp ứng ngay. Cả 2 người đều cải trang thành con trai(sợ bị phát hiện) rồi nhanh nhẩu chạy đến Clup Night.

Nghĩ đến đây, Thượng Thiên Thi có cảm giác rất tội lỗi, giống như cô đang lôi kéo trẻ chưa đủ tuổi thành niên làm điều phạm pháp vậy, dù bây giờ cô đang 17 tuổi, nhưng linh hồn là 21 tuổi, Trương Đình chỉ mới 18 tuổi thôi. Clups Night cũng không đơn giản như vẻ bề ngoài của nó. Thực tế nhìn vào chỉ thấy giống như 1 quán bar bình thường, chỉ hơi đông người, không có gì đặc biệt cả, nhưng có mấy ai biết được cái bản chất thật bên trong nó.

Thượng Thiên Thi khẽ cười 1 cái, đây chính là lí do mà cô đến nơi này, vì cô biết....Clup Night này thực sự là 1 nơi như thế nào!

" Kịch thích quá đi... Tiểu Thi.... chúng ta ra nhảy đi, bữa nào chị phải rủ thêm bọn Phong mới được!!!"

Trương Đình bên cạnh hét to lên với Thiên Thi, rục rịch muốn động. Vì tiếng nhạc rất to nên cũng không có ai chú ý đến 2 người các cô cả.

Thiên Thi đang định đáp lại thì phía trước bỗng xuất hiện 1 người con trai mặt mày sáng sủa, 1 bộ dạng phong lưu khoáng đạt, cả người toát lên 1 khí chất nam tính vô cùng nổi bật, nhìn khoảng chừng 20, 21 tuổi. Hắn ta từ từ lại gần, mắt đảo đảo nhìn xung quanh giống như đang kiểm ai đó.

Ánh mắt vô tình nhìn lướt qua 2 người Thiên thi, lại bất gặp ngay ánh mắt như sói đói của Trương Đình phóng qua.

Hắn khẽ nhú mày rồi làm như không thấy, xoay người bỏ đi.

Trương Đình thấy vậy vội vàng định đuổi theo, máu mê trai trong người bắt đầu chảy lên sùng sục, người vô cùng hấp dẫn thế này sao cô ta có thể bỏ qua? Từ khi thấy người con trai này thì cô ta đã không thể kiềm chế được bản thân mà muốn chạy qua bám lấy rồi, so với Trịnh Nhiên luôn coi cô như oan hồn thì người này cũng coi như nhan sắc xuất chúng.

" Chị nghĩ.... Mình nên đi bên kia 1 lát..."

Thượng Thiên Thi lắc lắc đầu cười khổ nhìn theo bóng dáng Trương Đình dần dần biến mất trong đám người, cô sao lại không biết tính tình của Trương Đình ra sao chứ? Nếu là cô của lúc trước có để ý thì chắc chắn sẽ không do dự mà đuổi theo, dùng đủ mọi thủ đoạn chiếm lấy, giống như Trịnh Nhiên. Nhưng bây giờ đã khác rồi, trải qua kiếp trước, cô đối với những chuyện thế này cũng không muốn mù quáng mà lặp lại lần nữa. Trong lòng mơ hồ lộ ra 1 chán ghét mãnh liệt.

Thiên Thi như nhớ ra cái gì, bỗng mê man nhìn về phía trước, giây phút người con trai tuấn mỹ hồi nãy xuất hiện, không hiểu sao cô lại cảm giác giống như đã gặp ở đâu rồi, chắc chắn kiếp trước cô từng biết người này nhưng cũng giống nhưng không quen biết, mơ hồ không rõ ràng....

Sau 1 lúc suy nghĩ không ra kết quả, Thiên Thi đành vứt qua 1 bên không để ý đến nữa, tay tùy ý cầm lấy ly rượu hộp 1 ngụm lớn, mắt lóe lên những tia sáng kì dị, bắt đầu kế hoạch tham quan bí mật Clup Night của mình.

Phía bên trong Clup Night rõ ràng có 1 con đường thông xuống phía dưới nữa nhưng lại rất ít người biết được. Thật may mắn, Thượng Thiên Thi lại nằm trong số ít người biết đây, phải nói rằng rất quen thuộc là đằng khác. Con đường này vô cùng bí mật, nằm sâu trong Clup Night, khuất sau 1 cánh cửa màu đỏ, cho dù có người đi lạc cũng sẽ bị 2 vệ sĩ lực lưỡng canh cửa đuổi trở về. Ý tứ rất rõ ràng: không phận sự miễn vào!

Giờ phút này, Thiên Thi y như 1 tên trộm đang không ngừng luồn lách qua các hành lang gấp khúc, dần dần tiếp cận cánh cửa bí mật kia. Khi thấy bóng dáng vệ sĩ thấp thoáng phía trước, hơi thở cô bỗng trở nên dồn dập hẳn, trong lòng 1 mảnh căng thẳng và kích động.

Hành động bây giờ của cô chẳng khác nào tên trộm chuyên nghiệp, lần đầu tiên hưởng thụ cảm giác này đối với cô mà nói thật sự rất mới lạ và kích thích... đồng thời cũng hơi lo sợ. Kiếp trước cô đi qua nơi này đều là 1 bộ dạng đoàng hoàng chân chính và lại lúc đó cô 20 tuổi rồi, còn là khách Vip.

Nhưng giờ thì.....

Nghĩ tới đây Thiên Thi có cảm giác miệng khô lưỡi đắng, tim đập thình thịch, cô đảo mắt nhìn về 2 vệ sĩ phía trước, hít 1 hơi thật sâu, trong lòng hạ quyết tâm.

Lấy ra bọc tiền đã chuẩn bị sẵn trong túi, cô bót ngừng ném mạnh về phía hành lang đối diện chỗ cô đang núp.

Bụp 1 tiếng, thành công gây sự chú ý của 2 người vệ sĩ, 1 người trong đó có thân hình lực lưỡng, mang cái đầu bóng loáng nhú mào nghi hoặc nhìn chăm chăm vào phía trước, đang định bước ra xem xét thì người còn lại bỗng giơ tay ra ngăn cản.

"Đề ta đi...."

Nói rồi hắn nhanh chóng bước đi, thân hình biến mất sau phía hành lang, Thiên Thi nín thở nhìn, không dám manh động.

1 lúc sau, người đàn ông kia trở về, khuôn mặt hồng hào phoi phới trở về chỗ cũ, trong lòng thì đang không ngừng reo hò ăn mừng.

Người đàn ông đầu trọc thấy vậy bèn hỏi:

"Có gì?"

"Không có gì... chỉ là Mèo hoang..."

Người kia bình tĩnh trả lời, nhưng ánh mắt lại không ngừng lấp lóe liếc nhìn túi áo mình, hắn ta cũng không phải 1 người lương thiện gì mà chia sẻ việc tốt với người khác.

Lúc đó là hắn nhìn thấy 1 vật bay qua tựa tựa như tiền vậy, thế nên mới xung phong đi coi thử, không ngờ lại trúng mảnh lớn, là tiền thật! hơn nữa còn không phải là 1 tờ!!! Có lẽ ông trời để mắt đến hắn thật. Nghĩ đến đây hắn lại cao hứng sờ sờ túi áo.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Anh Trai-Hứa Mộc

Một lúc sau Thiên Thi lại ném 1 bọc tiền nữa. Chỉ thấy 2 người vệ sĩ đó nhìn chăm chăm về phía cầu thang, 1 người trong đó ánh mắt ánh mắt sáng rực, hô lên:

"Cái con Mèo hoang này!!"

Hắn ta định tiến lên thì người vệ sĩ đầu trọc bên cạnh vội cản lại.

"Đề ta đánh chết nó"

Nói rồi hắn bước đi.

Ánh mắt tên vệ sĩ còn lại lóe lên giận dữ, sao hắn ta có thể để vuột mất miếng mồi ngon như vậy được, không kịp suy nghĩ nguyên nhân, hắn ta vội vàng chạy về phía cầu thang.

"Quả nhiên...."

Tên vệ sĩ đầu trọc cười lạnh 1 tiếng chạy về nhanh phía trước. Hai người cuối cùng giành nhau mà chạy, rõ ràng không để ý đến 1 bóng người vô cùng nhỏ nhắn đang rón rén chạy ra, cuối cùng thân ảnh đó biến mất sau cánh cửa màu đỏ như chưa từng xảy ra chuyện gì.....

Nếu bên ngoài Clups Night là 1 quán bar vô cùng ồn ào và náo nhiệt do tiếng nhạc tạo nên thì bên trong nó lại là 1 không khí khác hẳn.

Bên trong này chính là 1 Casino vô cùng khổng lồ!!! Nơi tập trung nhiều con bạc của thành phố B!

Một trong những điều đặc biệt làm nên sự đẳng cấp của casino này chính là cung cách phục vụ và những vị khách tìm đến với nó. Sòng bài chi khá nhiều tiền cho những "kiều nữ chia bài" – những cô gái làm chủ cho nhà cái với vóc dáng nóng bỏng, khuôn mặt được tô điểm kĩ càng và những chân dài nhằm lôi kéo, thu hút sự chú ý của các đại gia khỏi ván bài.

Thượng Thiên Thi cười ngạo ngược nhìn sòng bạc quen thuộc trước mặt. Ai nói là cô không có tài cán gì, chơi cái này là 1 trong những sở thích của cô.

Không khí vô cùng náo nhiệt, những thứ đồ xa xỉ được bài biện xung quanh càng làm tăng thêm sự trang trọng của Casino. Trong này tập hợp rất nhiều loại người, không phải con bạc chính cống thì cũng là kẻ có tiền đi tìm thú vui, chỉ cần không gây hấn với nhau trong này là được. Thượng Thiên Thi mặc dù vô cùng quen thuộc nơi này, nhưng cô cũng không biết ông trùm quản lí đứng phía sau. Theo như nhận xét của cô thì người này quả thật cũng rất trâu bò đi. Không ngờ lại dám ngang nhiên hoạt động 1 nơi bất hợp pháp thế này.

Mang theo tâm trạng hưng phấn, Thượng Thiên Thi chà chà tay đang định nhào vào thỏa mãn nhu cầu thì cánh tay bị lại bị người ta kéo đi, theo đó là 1 giọng nói trầm thấp vang lên.

" Xin lỗi... Quý khách phải đi theo chúng tôi ra ngoài.. "

Thượng Thiên Thi đứng người. Nhìn 2 người đàn ông phục vụ đứng sau mình mà căng thẳng.

Chuyện gì?

Cô bị phát hiện rồi sao?

" có chuyện gì sao?" Cô thản nhiên hỏi ngược lại 2 người, vẻ mặt rất bình tĩnh nhưng trong lòng thì đang không ngừng nhảy loạn lên, làm sao đây? Nếu phát hiện thì làm sao đây?

" Mời đi theo chúng tôi, để kiểm tra lại thân phận!"

2 người kia không cảm xúc nói lại với Thượng Thiên Thi, trong lòng 2 người thì thầm cười lạnh, rõ ràng chỉ là 1 thằng nhóc miệng còn hôi sữa mà cũng dám lên vào nơi này, coi tổ chức bọn họ là chỗ không người chắc, các thiết bị camera thu hình kia là để trưng bày thôi sao? Nực cười.

Dần dần mọi người xung quanh cũng bắt đầu chú ý đến 3 người bọn họ. Trong đó có 1 người thanh niên tầm khoảng 20 tuổi khi nhìn thấy Thượng Thiên Thi trong bộ dạng con trai còn đang ở chỗ này thì sửng sò, ánh mắt không thể tin nổi Sau 1 hồi xác định mình không bị hoa mắt, hấn ta vội vàng gọi điện thoại.

Thượng Thiên Thi bên này vẫn không hề biết đã có người nhận ra mình. Cô nuốt nước bọt ực 1 cái, cô bị phát hiện ra rồi! Chưa tới 1 phút đã bị phát hiện ra rồi! Cô còn chưa làm gì! Rốt cuộc là do cái quán chết tiệt này quá cẩn thận hay là do cô quá ngu ngốc????

" Các anh có biết mình đang làm gì không? Kiểm tra thân phận gì chứ?" Nhìn thấy tình hình ngày càng không ổn, Thượng Thiên Thi vừa làm bộ cao giọng quát lên với 2 người phục vụ, vừa lui người lại suy nghĩ cách thoát thân. Mọi người xung quanh vây lại ngày càng nhiều.

2 người phục vụ nhìn nhau, không nói gì, định bắt Thiên Thi lại thì thấy cô hưng phấn vẫy tay về phía sau họ, vui vẻ kêu lên.

" Anh! "

Nói rồi nhanh nhẩu chạy về hướng đó trước con mắt nghi ngờ của 2 tên phục vụ.

Phía đó không xa trước 1 bàn tính, tất cả mọi chuyện xảy ra đều bị 1 thanh niên vô cùng tuấn nữ ngồi đấy thu vào tầm mắt. Hấn tùy ý lắc lắc ly rượu trong tay mình, 1 cảm giác ưu việt không nói nên lời.

Đang thản nhiên quan sát thì thấy Thượng Thiên Thi chạy vọt về phía mình, khuôn mặt toàn là nét vui mừng..... xen lẫn 1 tia giảo hoạt...

Động tác xoay ly rượu trong tay chợt dừng lại.

" Anh.. "

Thượng Thiên Thi không nói 2 lời bất chấp tất cả để bảo toàn mạng sống, trực tiếp vọt lấy ôm chầm lấy tay của hấn, không để ý đến 2 người Vệ sĩ đứng trước mặt.

Cô có tâm trạng nào mà để ý đến mấy cái đó nữa. Đang lúc cấp bách nhất, Thượng Thiên Thi lại vô tình nhìn thấy người quen, cũng không thể nói là người quên được, cô chỉ mới gặp người ta có 1 lần. Người con trai tuấn nữ gặp trong quán bar. người bị Trương Đình bám theo. Cũng không biết hấn ta làm sao lại xuất hiện ở chỗ này? Còn Trương Đình đi đâu rồi? Cô cũng không bận tâm nhiều đến như vậy nữa. Ngay trong nháy mắt, 1 ý nghĩ lớn mật nảy ra trong đầu Thiên Thi, đến cô cũng cảm thấy buồn nôn....

" Anh giúp tôi được không?" Thiên Thi gấp gấp kêu lên với người trước mặt, ánh mắt thỉnh thoảng liếc về phía hướng 2 người phục vụ đang đang đang sát khí phía trước đang từng bước tiến tới.

" Tại sao tôi phải giúp? " Hứa Mộc thản nhiên nói, trên mặt toàn là ý cười nhìn Thiên Thi, vừa nhìn là biết là tình huống gì. muốn lợi dụng hấn?

Chưa có người nào dám lợi dụng hấn!

Mà nha đầu này.....

" Anh cần tiền sao? Tôi cho anh tiền"

Hứa Mộc nháy nháy mắt, khoe miệng khê giật giật vài cái.

Tiền?

Thượng Thiên Thi nhìn chăm chăm vào Hứa Mộc, gương mặt tuấn tú khiến nhiều người mê mẩn bày ra trước mắt nhưng cô không có tí cảm giác thường thức nào. Cô gấp đến độ sắp phát khóc.

Cô mà bị bắt lại thì..... hậu quả khỏi cần nói. Nếu không phải hết cách rồi thì cô cũng không tình nguyện mà cầu xin người con trai xa lạ trước mặt này

"Rốt cuộc anh muốn gì? Nói đi.. tôi đáp ứng anh"

Nghe vậy, khoe miệng Hứa Mộc khê cong lên, ánh mắt híp lại hình trăng lưỡi liềm tuyệt đẹp.

"Được..."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiêu Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Anh Hùng

Thượng Thiên Thi cảm thấy có gì đó không đúng lắm, nhưng cô lại không phát giác ra được là không đúng chỗ nào.

Mọi chuyện nói ra thì dài nhưng chỉ xảy ra trong chớp mắt. Khi 2 người phục vụ nọ chạy đến thì 2 người cũng nói chuyện xong, đứng gần nhau thân mật như 2 anh em vậy. Chỉ ít ra thì người ngoài nhìn vào là vậy.

2 người phục vụ khi nhìn thấy người con trai đứng gần Thiên Thi thì rõ ràng ánh mắt vô cùng khiếp sợ.

"Thiếu.... "

"Các anh có việc gì sao? Đây là em tôi" Hứa Mộc vội cắt ngang lời nói sắp bộc phát của phục vụ, ánh mắt thâm thúy chứa mùi uy hiếp nồng đậm phóng tới, ý tứ rất rõ ràng.

Ngậm miệng lại!

2 người phục vụ rùng mình, vội cúi đầu, che dấu ánh mắt sợ hãi xen lẫn khó hiểu của mình.

Trước con mắt sững sờ của Thượng Thiên Thi, 2 người phục vụ hồi nãy còn hàm hồ y như cọp thì bây giờ lại ngoan ngoãn không khác 2 con mèo cái bộ dáng bị mắc lỗi là mấy.

"xin lỗi, Thiếu... thiếu... quý khách, không có việc gì. Là sai sót của chúng tôi"

Mặc dù khó hiểu, nhưng họ vẫn không dám làm trái.

Thử hỏi người trước mặt này có thân phận gì đi. Bọn họ dám sao? Cho dù có trăm cái mạng cũng không dám.

Nhìn 2 người kia rồi đi mà Thượng Thiên Thi ghen hờn nhìn trần trời.

Đi rồi?

Dễ vậy sao? Cô còn chưa làm gì hết?

Thượng Thiên Thi không nhịn được đảo mắt nhìn lại yêu nghiệt đang đứng bên cạnh đang vân ve xúc xắc trên tay.

Khuôn mặt này rõ ràng cô đã thấy ở đâu rồi.... nhưng nghĩ thế nào cũng không ra.

"Cảm ơn "

Dù là vậy, Thượng Thiên Thi vẫn không quen nói lời cảm ơn.

Cô vội vàng định rời đi, lại phát hiện cánh tay mình đã bị giữ lại. Thượng Thiên Thi theo bản năng muốn giãy lại thì bên tai lại truyền đến giọng nói đặc biệt

trầm thấp:

"Nhóc con, cô định nuốt lời sao? "

Nhóc... nhóc con??

Ặc...

Mặt Thượng Thiên Thi mất tự nhiên hẳn.

Hứa Mộc hít mắt nhìn sự bối rối của người trước mặt mà buồn cười.

Rõ ràng chỉ là 1 con nhóc mới tí tuổi đầu.

Thế nhưng gan không hề nhỏ tí nào,lại biết đến nơi này? Còn lên vào. Thế cũng quá vô lý đi. Hoặc là..... gián điệp!

Nghĩ đến khả năng đó, mặt Hứa Mộc chợt lạnh hẳn, tay đang giữ kia siết mạnh 1 cái.

" Buông ra....Anh làm gì vậy.... ai nói là tôi không giữ lời" cảm nhận cánh tay đau đốn, Thượng Thiên Thi bực bội hét lên. Người này bị bệnh sao? Khi không lại bầu tay cô? Không phải chỉ là mụm hân dùng 1 lát?

Giờ lại nhỏ nhen như vậy?

Hừ.

" Vậy thì tốt... đừng quên 1 lời hứa của cô?"

Hứa Mộc thu tay lại, cười nói.

" hừ,giờ anh muốn gì, tôi không muốn nợ ân tình một người lạ như vậy"

" tôi cũng không có thói quen bị lợi dụng không như vậy"

" anh.."

" Giờ tôi chưa nghĩ ra mình muốn gì "

"...."

Thượng Thiên Thi ghen hòng nhìn người trước mặt. Ánh mắt giảo hoạt lóe lên. Sao cô không nhân cơ hội này chuồn luôn, hẳn cũng đâu biết cô?

" Vậy... anh chừng nào nhớ ra thì nói cho tôi biết, tôi đi đây"

2 vệ sĩ này giờ bất động chợt đứng ra ngăn lại.

" Tên mặt trắng kia!.."

Thượng Thiên Thi quay ngoắt đầu, mắt trừng lớn nhìn Hứa Mộc. Trong lòng thấp thỏm không yên. Mấy người này chẳng lẽ là bọn buôn người? Giờ nhìn ra cô Xinh xắn đáng yêu nên thay lòng đổi dạ muốn bắt cô lại rồi.

Mặt Hứa Mộc chợt cứng đờ.

Tên mặt trắng? Hắn?

2 tên vệ sĩ đằng sau sớm đã nhin cười đến khuôn mặt cũng vặn vẹo rất khó coi. Không ngờ lão đại oai phong lẫm liệt là thế cũng có ngày bị người ta coi thành 1 tên công tử bột mặt trắng. Người trong tổ chức biết có khi cười rộ rỡ. Chắc chắn sẽ không chút do dự nào mà trao huân chương dũng cảm cho tiểu muội muội Thượng Thiên Thi. Sau đó rất tốt bụng mà mua cho 1 cái quan tài sẵn, chuyện sau đó không cần nói cũng biết, người này chắc chắn không thấy nổi mặt trời ngày mai.

Không khí có chút quỷ dị khó nói nên lời. Trong lòng Thiên Thi dâng lên cảm giác bất an.... cô cũng không biết rằng mình đã chọc phải 1 con đĩa hút máu có độ đeo bám cực kì đáng sợ.

"Giờ tôi chợt nhớ ra mình muốn gì rồi... "

Hứa Mộc âm u nói, từng bước tiến lại gần cô, Ánh mắt thâm thúy như nhìn thấu tất cả.

" Chờ đã..."

Đúng lúc này 1 giọng nói vô cùng lạnh nhạt vang lên, tiếp đó, Thượng Thiên Thi thấy 1 bóng người xẹt qua nhanh chóng chắn trước mặt mình, bóng lưng này, cô thấy hơi quen thuộc...

"A?"

Hứa Mộc khẽ a 1 tiếng ngạc nhiên, hẳn có chút không xác định được, nghi hoặc hỏi người bất thành linh xuất hiện này.

"Người là.... Thượng Bạch Triệt?"

Người kia thản nhiên gật gù đầu. Xong quay đầu liếc nhìn Thượng Thiên Thi đang ngậy người sau lưng.

"tôi đến đón em họ về nhà, mong rằng Hứa Mộc thiếu gia không làm khó"

"Em họ? Thiên kim nhà họ Thượng sao?"

Hứa Mộc cười híp mắt, hứng thú dạt dào liếc nhìn Thượng Bạch Triệt rồi Thượng Thiên Thi.

"Anh họ..." đến giờ Thượng Thiên Thi mới hoàn hồn lại, cô khe khẽ kêu lên, trong lòng rất nghi hoặc việc người anh họ này tại sao lại xuất hiện ở đây nhưng nhiều hơn là khó chịu.

Đúng!

Cô rất khó chịu! Rất không thoải mái.

Đây chẳng phải là tình huống anh hùng cứu mỹ nhân điển hình trong truyền thuyết mà người ta vẫn thường kể sao? Giữa lúc nữ chính gặp phải nguy hiểm thì nam chính xông ra vào vai anh hùng cứu giúp nữ chính, sau đó 2 người phải lòng nhau rồi yêu nhau say đắm?

Vậy tại sao lại là người anh họ "mãng non" Thượng Bạch Triệt lạnh như hàm băng này? Chê cô sống đủ rồi sao?

Những suy nghĩ lầy lội này của Thượng Thiên Thi tất nhiên người anh họ "mãng non" Thượng Bạch Triệt không thể nào biết được. Nếu biết chắc chắn anh sẽ không chút do dự mà xoay người bước đi, dù đi cũng không liên quan đến anh, chỉ là....

"Hứa thiếu gia chắc cũng không muốn làm khó người" Vẫn là giọng điệu lạnh nhạt xa cách đấy, Không hiểu sao trong lòng Thiên Thi lại hựt 1 hơi, đây cũng là lần đầu tiên cô nghe người thiếu niên này nói chuyện, lạnh! thật sự rất lạnh! Người này không phải giả bộ mà là lạnh lùng từ trong ra ngoài, đến cô cũng cảm thấy người đứng trước mặt này không phải là người thân cùng chảy chung dòng máu họ Thượng. 1 cảm giác thân thiết cũng không cảm nhận được.

Hoàn toàn xa cách.

" Có thể "

Hứa Mộc mặt ngoài cười nói nhưng trong không cười chút nào, hẳn ám chỉ với 2 vệ sĩ để cho 2 người kia thông dong bước đi.

Trong lòng không biết đang suy nghĩ cái gì.

Nhìn 2 thân ảnh dần dần biến mất trong đám người, 1 người vệ sĩ không nhịn được hỏi:

"Thiếu gia...chỉ là 2 tên nhóc con quần là áo lượt của Thượng Thị gia tộc, ngài xem..."

"Ngu xuẩn!" Hứa Mộc vội cắt ngang lời.

"các người không hiểu, tên Thượng Bạch Triệt kia không đơn giản như vẻ bề ngoài, đừng coi hắn nhỏ tuổi như vậy mà lơ là coi thường.... nếu không đến lúc chết như thế nào còn không biết"

2 tên vệ sĩ rùng mình vội vàng vâng dạ. Hứa Mộc tiếp tục nói ra nghi hoặc trong lòng.

"Hắn cuối cùng cũng về....."

"rất có thể hắn liên quan đến tổ chức Công Hội (bí mật) kia..... "

Ps: ta vừa thi 12 xong. Nên giờ mới up chương mới được... mong ace thông cảm và ủng hộ. Do tác phẩm đầu tay nên còn nhiều sai sót lắm lắm (ĩ'ì)/

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Thật Trùng Hợp Ừng Tiều Kì!

Hôm nay là ngày đoàn trường Tư Thành xuất phát đến núi Lôi Trạch cắm trại theo đúng kế hoạch, trước sự háo hức và phấn khởi của học sinh, ngài hiệu trưởng thân ái không dám phạt ý học trò dành giờ cờ trắng đầu hàng tăng thêm thời gian để vui chơi. Cuối cùng là nguyên cả trường học to lớn đều vang lên tiếng bàn luận sôi nổi vô cùng náo nhiệt. Phần lớn đều là lời tăng bốc ngon ngọt dành cho thầy hiệu trưởng, khiến ông ta nghe được mà mặt mày hồng hào phôi phối như trẻ lại 10 tuổi.

Ánh nắng vàng ấm áp phủ xuống, từng chiếc xe buýt chạy thành hàng lon lon tiến tới núi Lôi Trạch.

Trong 1 chiếc xe buýt nào đó, Thượng Thiên Thi đang đưa mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, nhìn từng cảnh vật dần lùi lại phía sau mà trong lòng cô cảm thấy rất yên bình. Hôm nay cô mặc 1 bộ quần áo thể thao đơn giản màu đen càng tôn lên làn da trắng nõn mịn màng, mái tóc dài đen nhánh thắt thành bím để đong đưa phía sau, khuôn mặt vô cùng xinh đẹp không 1 chút son phấn nào mang theo 1 vẻ ngây thơ non nớt của tuổi trẻ, nhưng ai biết được linh hồn bên trong lại là 1 người trưởng thành từ trong tuyệt vọng mà sống lại. Bên cạnh cô là bạn cùng bàn Mông Đa Đa đang ngồi nhai bánh ngòm ngoàm, thỉnh thoảng còn hỏi Thiên Thi 1 vài cái ví dụ như: bánh nào ăn ngon nhất? Chương trình truyền hình yêu thích?...vv. đúng là tâm hồn con lợn, Thiên Thi bĩu môi coi thường. Vì Trương Đình học lớp trên cô nên 2 người không đi chung xe được. Nhưng có điều mà cô không thể nào phát hiện được là thái độ của cô với Mông Đa Đa đang dần dần thay đổi, ít ra cô cũng không thấy Mông Đa Đa không tồn tại như kiếp trước nữa.

Sau 30 phút đi đường. Cuối cùng đoàn xe cũng tới được núi Lôi Trạch. Cả đám ồ ạt xuống xe bắt đầu sắp xếp đồ đạc của mình.

"Tiều Thi.."

Thiên Thi vừa xuống xe thì phía xa đã vang lên tiếng kêu vui vẻ của Trương Đình.

"Chị kiếm em một gần chết..."

Trương Đình hồng hộc chạy lại.

Thượng Thiên Thi tốt bụng lấy ra chai nước đưa cho cô.

"Chị nói này.... Tiều Thi.. tôi nay trường mình có tổ chức trò chơi Con Đường Ma Quái đấy?"

"Con Đường Ma quái?" Thượng Thiên Thi sững sờ .

"Ừ....thứ vị lắm, nghe nói người tham gia phải 1 cặp nam nữ đi chung 1 con đường do nhà trường tổ chức, nếu cả 2 vượt qua được thì sẽ yêu nhau suốt đời đó, cái này hình như liên quan đến phong tục khi xưa thì phải..." nói rồi Trương Đình như vô tình liếc Mông Đa Đa đang đứng bên cạnh này giờ, giọng không mấy thân thiện lắm.

"Ủa... con heo này là ai vậy ?"

"Mông Đa Đa bạn cùng lớp"

Thiên Thi hồ hững đáp, lại bị Trương Đình kéo ra xa, nhỏ giọng nói, ánh mắt nhìn Thiên Thi như nhìn kẻ điên.

"Em đi cùng với loại người này sao? Thay đổi khẩu vị từ khi nào vậy? Không giống em chút nào... "

Không hiểu vì sao khi nghe lời nói này của Trương Đình, trong lòng Thiên Thi lại nổi lên 1 cỗ tức giận không rõ. Cô biết lúc trước mình chính là 1 kẻ ngang ngược đánh đá không coi ai ra gì, nếu nghe Trương Đình nói vậy chắc chắn cô sẽ hòa theo, nhưng từ khi trọng sinh đến giờ, cô hiểu ra được rất nhiều thứ, con người tốt hay xấu không phải nhìn vẻ bề ngoài xấu hay đẹp mà phán xét, Trịnh Nhiên không phải là 1 ví dụ tốt sao? Chỉ được cái mã ngoài, bên trong thì đến cảm thú cũng không bằng, thế nào mới là loại người này? Trong lòng Thiên Thi khẽ thở dài, Trương Đình từ nhỏ tâm tính tiểu thư, chưa thấy cái gì là sự thật phũ phàng, không trải qua sự việc như Thiên Thi nên không nhìn thấu được, cô lúc trước cũng không phải như thế sao? Cô không trách Trương Đình. Đang lúc định khuyên Trương Đình vài câu thì 1 tiếng hét kinh hoàng làm gián đoạn.

Tất cả mọi người đều quay người nhìn về phía nơi phát ra âm thanh đó.

"Ừng Tiều Kì.... Con nhò đề tiện này không ngờ lại dám mang thứ đồ kinh tởm này theo" 1 tiếng nói chói tai lại vang lên

.

Chỉ thấy phía trước chiếc xe buýt dẫn đầu, có 1 đám người con gái mặc đồ xịn bộ dạng chanh chua vây quanh 1 nữ sinh mặc đồ bình thường vào trong, vừa nhìn là biết ngay tình huống gì xảy ra.

"Mày không có đủ tiền mua đồ ăn hay sao mà đem theo thứ đồ ăn cho lợn này, cái này mà là đồ ăn sao? Haha" người con gái cầm đầu trong đám cười cay nghiệt, hua hua hộp đồ ăn trước mặt nữ sinh kia rồi không thương tiếc ném bịch xuống đất, thức ăn rơi ra ngoài.

Nữ sinh tên Ứng Tiểu Kỳ kia khuôn mặt lập tức trắng bệch, vội vàng luống cuống ngồi nhặt đồ ăn dưới đất.

Tất cả mọi việc đều được Thượng Thiên Thi bên này thu vào đáy mắt, 1 nụ cười lạnh lẽo chọt cong lên.

Thật trùng hợp... Ứng Tiểu Kỳ!

Đám người chanh chua kia sau khi làm nhục Ứng Tiểu Kỳ thì nghênh ngang rời đi, còn không quên nhổ mấy ngụm nước bọt, thể hiện ta đây rất khinh bỉ nhà ngươi!

Ứng Tiểu Kỳ trong lòng rất tức giận nhưng không biết làm gì cả, cô ta liếc xéo đám người vừa đi, định ngồi xuống tiếp tục dọn đồ ăn rơi ra thì 1 đôi chân mang giày thể thao màu trắng đập vào mắt, tiếp theo đó bày ra 1 hành động khiến cô ta tròn trũng mắt muốn xỉu tức khắc. Đôi chân mang giày thể thao đó trực tiếp dẫm đạp lên hộp cơm của cô ta khiến nó rã rã 1 cái... vỡ nát!

"Ui...Mình xin lỗi, lỡ đạp trúng mắt rồi.. bạn có sao không?"

Mắt Ứng Tiểu Kỳ khẽ giật giật mấy cái nhìn người trước mặt. Khuôn mặt xinh đẹp đó, nụ cười tỏa nắng rực rỡ cướp hết mọi thứ ánh sáng đó. Trong lòng cô ta liền nổi sự ghen ghét cực độ, nhưng ngoài mặt vẫn là 1 bộ dạng đáng thương.

"Không ... không sao"

Người mang giày đạp vỡ hộp đồ ăn của Ứng Tiểu Kỳ kia không ai khác chính là Thượng Thiên Thi tiểu muội muội.

Sao khi bắt gặp Ứng Tiểu Kỳ thì Thượng Thiên Thi lại nhớ đến 1 số chuyện đáng ghét trước kia. Trong lòng 1 mảnh lạnh lẽo.

Ứng Tiểu Kỳ- con riêng của 1 gia đình khá giả làm bất động sản, nhan sắc cũng coi như thanh tú, bị nhiều người trong trường tẩy chay. Cô ta dịu dàng lương thiện là vậy, nhưng chỉ có Thượng Thiên Thi mới biết cô ta thật sự là loại người thế nào! Bên trong cái vẻ ngoài nhu nhược ấy là cả 1 biển âm mưu. Cô ta có 1 đoạn tình cảm không rõ ràng với Trịnh Nhiên. Cô không thể nào quên được những việc mà Ứng Tiểu Kỳ lúc trước đã làm với cô! Vậy đây là cái thể loại mà Trịnh Nhiên yêu thích đến mức diệt sạch cả nhà cô ư?

Khẩu vị cũng quá nặng đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Âm Mưu

Thượng Thiên Thi công nhận bản thân lúc trước thật sự rất ngu ngốc không khác gì đầu heo là mấy. Tại sao không nhìn ra sự mờ ám giữa 2 người Trịnh Nhiên và Ứng Tiểu Kỳ ngay từ đầu? Trong đầu bị mù mờ bởi Trịnh Nhiên nên cũng không nhìn ra trò vặt vãnh mà Ứng Tiểu Kỳ bày ra?

Lương thiện cái quái gì chứ! Không chừng âm mưu đoạt gia sản nhà họ Thượng của cô cũng là do 1 đôi câu nam nữ này bày ra!

Nghĩ đến đây, Thượng Thiên Thi liền cười âm hiểm nhìn Ứng Tiểu Kỳ loay hoay dưới đất.

Ứng Tiểu Kỳ, cô cứ chuẩn bị mà nhận lại tất cả mọi thứ mà cô đã làm kiếp trước đi! Yên tâm, cô sẽ nhận được đầy đủ! Tôi không keo kiệt!

Trương Đình và Mông Đa Đa đứng đằng sau thoáng rung mình 1 cái? Chuyện gì xảy ra? Trời bỗng nhiên chuyển lạnh?

Nhưng 2 người lại khó hiểu về hành động của Thượng Thiên Thi hơn. Tự dưng chạy qua đây đập hộp cơm người ta? Trương Đình 1 bên tất nhiên cao hứng. Đây chính là việc mà cô ta có hứng thú nhất. Chuyên bắt nạt kẻ yếu. Cuối cùng thì Thiên Thi của cô ta cũng hành động như bình thường rồi.

Ứng Tiểu Kỳ tất nhiên không biết được suy nghĩ tà ác của mấy người đứng trước mặt, cô ta nước mắt lưng tròng nhìn hộp cơm bị bẽ nát 1 cách lưu luyến, đang định bước đi thì Thiên Thi bỗng lên tiếng ngăn cản, ánh mắt lấp lánh che giấu 1 tia hận thù rất sâu.

"Vị bạn học này... nếu không ngại thì cùng bọn tôi ăn cơm đi... tôi muốn đền bù lại hộp cơm lúc này"

Trương Đình tròn to mắt nhìn Thượng Thiên Thi như nhìn quái vật. Không phải chứ?

Mông Đa Đa lúc này đã biến mất không thấy đâu.

"Đây..." Ứng Tiểu Kỳ cũng hơi bất ngờ nhìn chăm chăm Thiên Thi như muốn nhìn thấu con người thật của cô. Nhưng thật đáng tiếc, dù cô ta có nhìn thế nào cũng giống như sự chân thành luôn luôn gắn chặt với khuôn mặt Thiên Thi vậy, nụ cười ấm áp chói mắt đầy khiến nhiều người xung quanh nhìn như hóa đá.

Ứng Tiểu Kỳ đảo tròn mắt, ánh mắt ghen tị xen lẫn sự tính toán lóe lên rồi biến mất, nhanh đến mức không ai phát hiện ra được.

Nhưng vẫn không thoát khỏi ánh mắt như keo dán của Thượng Thiên Thi. Trong lòng cô không khỏi cười lạnh.

"Tôi chỉ muốn đền bù 1 bữa ăn thôi..."

"a... thế cũng được ... vậy tôi cảm ơn vị bạn học này trước.."

Đồ ăn cũng không còn, thấy người ta chân thành như vậy, Ứng Tiểu Kỳ cũng đáp ứng ngay, cuối cùng vẫn không thoát khỏi cảm dỗ của tiểu muội muội Thượng Thiên Thi.

Trương Đình rất không tình nguyện đi theo 2 người đi mua đồ ăn. Đặc biệt là Ứng Tiểu Kỳ tiểu hồ li con riêng kia thật dơ bẩn, không hiểu vì sao Thiên Thi lại cho à hồ li này ăn cùng nữa. Không phải ban đầu là đến đến bữa mai à sao? Hừ! Trương Đình khó chịu.

Thiên Thi biết là Trương Đình không thích nhưng cô vẫn phải mặc kệ thực hiện kế hoạch đã lên sẵn của mình. Thế là 3 người ngồi ăn cơm cùng nhau. Thượng Thiên Thi tỏ ra thân thiết hỏi han Ứng Tiểu Kỳ nhiều điều. Cô ta cũng vui vẻ trả lời, giọng nói nhỏ nhẹ, kiều mị biết bao. Theo phán đoán của cô ta thông qua cuộc nói chuyện này thì vị tiểu thư TTT rất dễ bị dụ dỗ đi! Cùng lắm là cái bình hoa đi động có chút nhan sắc thôi. Không được việc gì.

1 bữa ăn đầy âm mưu cứ như vậy kết thúc.

.....

Buổi tối hôm đấy, không khí trên núi Lôi Trạch náo nhiệt bao phủ khắp nơi. Cả đoàn trường tổ chức Đêm đầu tiên trải nghiệm, tất nhiên là phải vui chơi trước đã. Tất cả Cảnh cây ngon cỏ xung quanh đều được trang trí vô cùng đẹp mắt, nhiều bong bóng bay tứ tung tạo nên 1 vẻ đẹp sôi động. Học sinh hoàn toàn bạo động không nghe theo sự sắp xếp của thầy cô quản lý nữa. Lí do rất đơn giản, trò chơi sắp tới Con Đường Ma Quái. Đặc biệt là bên nữ rất hứng khởi khi tổ chức trò chơi này.

2 người Trương Đình và Thượng Thiên Thi cũng lẫn vào đám người bắt đầu hòa nhập không khí náo nhiệt này.

"Tiểu Thi à... lần trước ở clupnight em trốn đi đâu vậy.... làm chị sợ muốn chết..." Trương Đình bỗng hỏi 1 vấn đề làm Thượng Thiên Thi bên cạnh giật mình suýt đánh rơi miếng thịt xiên trên tay.

Không nhắc đến thì thôi vừa nhắc đến lại khiến Thượng Thiên Thi nổi khùng, sự việc ở Clupnight lần trước sau khi Thượng Bạch Triệt đưa cô ra ngoài thì cô ít nhiều rất cảm kích sự giúp đỡ của người anh họ này. Đang muốn nói lời cảm ơn thì Thượng Bạch Triệt phía trước bỗng nói 1 câu khiến tất cả hảo cảm vừa mới sinh sôi ra của cô tan biến hết.

"đừng tưởng rằng tôi giúp cô.. tôi chỉ không muốn danh tiếng của gia tộc bị bôi bẩn bởi kẻ ăn không ngồi rồi mà thôi..." nói xong thân nhiên lái xe rồi đi để lại Thượng Thiên Thi ngơ ngơ như kẻ ngốc đứng đấy.

Ý nói cô là kẻ ăn không ngồi rồi chuyên gia gây chuyện bôi nhọ danh tiếng gia tộc? Cái này nói tuy có quá đáng nhưng tạm chấp nhận được, được rồi! Vì cô vốn dĩ là 1 kẻ ăn không ngồi rồi sẵn....

Thế nhưng hấn cứ như vậy mà đi? Ít ra cũng phải đưa đứa em họ này về nhà chứ !

Chết tiệt! Thượng Bạch Triệt chết tiệt! Đồ không tim không phổi! Đồ cục bạng đi động!

Bây giờ nghĩ lại cô vẫn rất xấu hổ và tức giận. Dù gì thì cô cũng là đứa em gái danh chính ngôn thuận đi.

Trương Đình bên cạnh thấy bộ dạng nghiêng răng ken két của Thượng Thiên Thi thì hoảng hốt.

"Em sao vậy? Miếng thịt dính vào răng sao?"

"khụ khụ ...Em không... sao" Thiên Thi vội giả bộ ho khan che giấu sự tức giận của mình.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Ba Người Dũng Cảm Nhất (1)

Ánh trăng rõ to treo vành vạnh trên bầu trời, lửa trại cháy lên những tiếng bụp bụp vô cùng êm tai. Trên núi Lôi Trạch, đêm liên hoan đã đến đoạn vô cùng cao trào, tất cả học sinh trường Thành Tư vây lại thành từng đoàn để bắt đầu trò thử thách Con Đường Ma Quái. Có rất nhiều cặp đôi tham gia vào trò chơi. Thể lệ trò chơi này rất đơn giản. Chỉ cần cặp đôi nào từ đầu đến cuối vượt qua được con đường mà ban tổ chức đã sắp đặt đến đích cùng nhau thì coi như chiến thắng. Nhưng thầy cô lại không nói gì về con đường phía trước là như thế nào, không biết được những trở ngại gì sẽ phát sinh trong đó. Nhìn con đường tối thui, âm u trước mắt, nhiều nữ sinh bắt đầu sợ hãi, lòng can đảm tụt dốc không dám chơi trò thử thách tình yêu này nữa. Nhưng vẫn có 1 số người ôm mộng viễn vông, đâm đầu vào chơi.

Thượng Thiên Thi đứng gần đấy ánh mắt bình tĩnh nhìn lướt qua mọi người. Trong lòng không có ý định nào muốn tham gia trò con nít này cả. Đặc biệt cô rất nhạy cảm với từ viễn viễn, đầu bạc răng long gì đó. Thử thách tình yêu? Chỉ dựa vào trò chơi này cũng thành duyên ương? Buồn cười, cô không tin!

Mặc dù không có ý định chơi nhưng có người lại không muốn cô yên bình 1 chút nào.

1 nam sinh không biết từ đâu lòi ra đứng ngay trước mặt Thượng Thiên Thi, trực tiếp thổ lộ:

"Thượng Thiên Thi, Tôi thích bạn.... bạn chơi cặp với tôi được không?"

Mọi người đứng gần đấy ồ lên. Thượng Thiên Thi ngây người, cô không kịp phản ứng vì sự xuất hiện thình lình của người trước mặt thì Trương Đình đứng bên cạnh cười gian xảo 1 tiếng, đẩy mạnh Thiên Thi trực tiếp bước vào phần dành cho học sinh tham gia.

"Tiểu Thi... bạn nam này cũng không tệ a.."

Ặc...

Trương Đình dám bán đứng cô!..... Thượng Thiên Thi bực bội.

Bạn nam sinh nào đó nghĩ rằng là Thiên Thi đồng ý chơi cùng nên cao hứng không thôi, khuôn mặt tràn ngập sự sung sướng, nhìn chăm chăm Thiên Thi.

Cô khinh bỉ liếc xéo nam sinh nọ. Ranh con! Dám có ý đồ xấu xa với chị? Biết chị mấy tuổi rồi không?

Hừ.

"2 em học sinh kia! Trò chơi bắt đầu rồi đó. Còn đứng đó làm gì vậy hả?"

Tiếng loa thầy giáo vang lên oang oang nhắc nhở 2 người. Thượng Thiên Thi vốn định lên tiếng từ chối, đành phải nuốt lời trở lại. Cô rất không tình nguyện tham gia trò chơi này.

Con đường 1 màu tối thui, cũng may học sinh tham gia đều mang theo bên người 1 cái đèn pin để soi sáng. 2 người Thiên Thi lúc này đang đi lên phía trước, xung quanh không có bóng người nào khác cả. Nam sinh bên cạnh tên là Dương Sâm, học sinh lớp bên cạnh lớp Thiên Thi. Từ nãy tới giờ hắn không ngừng lải nhải đủ điều.

"Thiên Thi.. bạn yên tâm... tôi sẽ bảo vệ bạn "

"con đường này cùng lắm chỉ có thể thôi..... sao qua mặt được Dương Sâm tôi ... "

"Thiên Thi.... không sao đâu.. bạn đi sát tôi đi... như vậy sẽ không còn sợ nữa..."

.....

.....

Sột..... 1 âm thanh kì lạ vang lên, Giữa 1 vùng đen tối thế này, tiếng động nhỏ vang lên chẳng khác nào đang thách thức tính can đảm của học sinh. Quả nhiên Dương Sâm im bất hủ, hắn vội chạy sát bên người Thiên Thi, giọng hơi run run:

"Tiếng gì vậy? "

Thượng Thiên Thi khinh bỉ không trả lời, 1 bộ dạng anh hùng không sợ chết vừa nãy của Dương Sâm biến mất tăm không thấy.

1 bóng dáng thuần màu trắng vô cùng nổi bật trong bóng tối bay xẹt qua.

"Aaaaaaaaaaaaaa....."

Dương Sâm hét lên thảm thiết, ánh mắt trắng dã lên. Kêu 1 tiếng MA rồi bất chấp tất cả chạy vụt đi, nỗi sợ lẫn át tất cả, cậu ta cũng quên mất đi cùng mình còn có 1 người nữa. Cũng quên mất hồi nãy bản thân mình huênh hoang là không sợ như thế nào muốn làm anh hùng ra sao.

Thượng Thiên Thi định cản lại nhưng mà không kịp nữa. Bóng dáng Dương Sâm bị màn đêm nuốt chửng toàn bộ. Cậu ta cũng đem luôn cái đèn pin duy

nhất soi đường.

Nhìn 1 màu đen kịt xung quanh mà Thượng Thiên Thi có xúc động rất muốn chửi thề.

Bóng trắng vừa nẩy cũng không thấy đâu nữa. Ngay từ đầu cô đã biết rõ trò chơi này. Cũng biết trên đoạn đường này sẽ có các thầy cô khác giả ma giả quỷ để hù dọa học sinh để thử tính can đảm của từng người. Đã 21 tuổi rồi cô còn sợ mấy trò con nít này sao?

Mất đi đèn pin. Thượng Thiên Thi không thể nào xác định đúng được hướng đi để trở về nữa. Cô tiếp tục mò mẫm đi về phía trước. Đúng là ông trời không phụ lòng người. Xa xa có tiếng người kêu lên. Thượng Thiên Thi vui vẻ chạy lại. Trước mắt chính là 2 người 1 nam 1 nữ. Nhưng không ngờ lại là cổ nhân. Khóe miệng cô khẽ cong lên thành 1 nụ cười trào phúng nhưng nhìn như thể nào cũng rất bị thương, rất đau đớn.

2 người này chính là Ưng Tiểu Kì và Trịnh Nhiên đã lâu cô không để ý đến!

"A....."

"Đáng sợ quá.... Trịnh Nhiên cảm ơn bạn vì đã đi với mình.. mình bị lạc mất bạn chơi rồi.. bạn cũng bị lạc sao?"

"Ừ...."

Tiếng lá cây khô vang lên xào xạc thật không đúng lúc cắt ngang đoạn hội thoại có bao nhiêu kiêu mị này.

Thượng Thiên Thi từ hướng khác chạy lại chỗ 2 người. Cô giả bộ sợ hãi kêu lên:

"May quá.... gặp phải 2 bạn ở đây.. tôi bị lạc đường rồi, con đường này đáng sợ quá!"

"Thượng tiểu thư...." Ưng Tiểu Kì vội cầm đèn pin soi qua, cô ta kinh ngạc kêu lên, trong lòng thì nguyên rủa Thiên Thi đủ điều, coi Thiên Thi là kẻ phá đám. Bây giờ mới có cơ hội đi chung với Trịnh Nhiên lại bị con tiểu thư thùng rỗng này làm kì quái. Thử hỏi sao Ưng Tiểu Kì không khó chịu? Mặc dù nghĩ vậy nhưng bề ngoài cô ta vẫn là bộ dạng yếu đuối nhu nhược, chỉ cần 1 cơn gió thổi qua cũng có thể tan vỡ bất cứ lúc nào.

Trịnh Nhiên cũng sửng sốt không kém, nhưng hắn không cùng 1 suy nghĩ bi ối như Ưng Tiểu Kì. Thượng Thiên Thi là bạn học cùng lớp với hắn.

Thế là suốt 1 đường, 3 người cùng đi chung với nhau. Rất nhiều ma quỷ xuất hiện hù dọa 3 người. Thượng Thiên Thi thì còn bình thường được. Ưng Tiểu Kì thì 1 bộ dạng la ó om sòm. Thật không biết là cô ta giả bộ hay là sợ hãi thật nữa. Thượng Thiên Thi cười khẩy.

Đang đi bình thường thì bỗng dưng Thiên Thi ngồi xổm xuống. Bộ dạng đau đớn nói rằng cô bị trượt chân không đi được nữa. Trịnh Nhiên tất nhiên không thể bỏ mặc được. Thế là dưới con mắt ghen ghét của Ưng Tiểu Kì, Thượng Thiên Thi an ổn trèo lên lưng của Trịnh Nhiên. Đây tất nhiên là trò mèo của Thượng Thiên Thi. Nhìn tám lưng quen thuộc kiếp trước cũng đã từng cống cô thế này mà trong lòng Thượng Thiên Thi lại nổi lên từng đợt đau đớn.

Nhưng rất nhanh lại bị thù hận che khuất đi. Vết sẹo mà người con trai này đem lại cho cô thật sự quá lớn và sâu sắc. Niềm tin cũng bị tẩy sạch. Việc làm này không vì lí do gì khác ngoài việc khiêu khích Ưng Tiểu Kì.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiêu Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Ba Người Dững Cầm Nhất (2)

"Tới rồi... tới rồi...."

Phía trước đích, mọi người xôn xao kêu lên, trong đó có Trương Đình bộ dạng lo lắng và Dương Sâm đang xấu hổ đỏ mặt đứng bên cạnh.

"Đây là cặp đôi dững cầm nhất...." Thầy giáo vừa dứt lời thì không khí bỗng trở nên quái dị hẳn lên.

1 nam 2 nữ nên chia thế nào?

Thầy giáo vội ho khan sửa lời:

"Đây là 3 người dững cầm nhất đêm nay...."

Cuối cùng tình huống gì mà cặp đôi chiến thắng thì yêu nhau cũng không có xảy ra như dự định. Có lẽ nói Ưng Tiểu Kì là người chịu thiệt nhất đêm nay. Mọi người đồng tình với Thượng Thiên Thi bảo rằng Ưng Tiểu Kì là tiểu hồ ly dụ dỗ người định câu dẫn Trịnh Nhiên. Người chiến thắng phải là TTT với

Trịnh Nhiên mới đúng, nhiều câu chỉ trích nữa nhằm thẳng Ứng Tiểu Kỳ mà bắn.

Ứng Tiểu Kỳ oan ức nhưng không biết làm gì đành phải tui thân rồi đi.

Trịnh Nhiên thì do dự muốn đuổi theo nhưng cuối cùng vẫn chọn cách im lặng.

Thượng Thiên Thi muốn thấy nhất chính là kết quả này. Cô cười nhạt 1 cái xoay người đi theo Trương Đình biến mất.

Cách đó không xa, 1 bóng người chưa từng rời mắt khỏi Thượng Thiên Thi, đó chính là hoa khôi của trường Thành Tư- Lữ Nguyệt Sa.

À ta nắm chặt tay, bộ dạng dữ tợn giống như có người cướp mất thứ đồ mà ả ta yêu quý nhất vậy.

" Thượng Thiên Thi!... có ngày tôi cho cô biết tay.. Trịnh Nhiên là của tôi!!!!!"

Lữ Nguyệt Sa chưa bao giờ để loại người như Ứng Tiểu Kỳ vào mắt cả. 1 phần cũng vì tính tự phụ của ả ta.

Thượng Thiên Thi vẫn không hề biết rằng bản thân lại vô duyên vô cớ có thêm 1 kẻ thù nữa.

Những ngày kế tiếp, đoàn trường tổ chức cuộc thi leo núi có thưởng cho học sinh, về vấn đề thưởng cái gì thì phải hỏi nhà trường rồi. Theo như dự định ban đầu thi học sinh sẽ có 1 buổi trải nghiệm 4 ngày. Thế nhưng mới đây trời dự báo sắp trút mưa lớn nên cả đoàn trường đành phải ủ rũ thu dọn đồ đạc về sớm. Nhiều người bất mãn nhưng không biết tìm ai để trách cả. Nếu có thì cũng là đưa tay chỉ lên trời nắng xối xả mà thôi. Vì sao ông trời lại bất công như thế!

1 buổi trải nghiệm dưới sự mong chờ hào hứng của nhiều học sinh cứ như vậy mà lãng xẹt biến mất. Thất vọng tràn trề làm nhiều học sinh bạo động 1 cách mãnh liệt. Thầy cô thấy vậy đành phải hứa năm sau sẽ tổ chức bù nhiều ngày hơn nữa...mới khiến nhiều người im lặng trở lại. Thầy hiệu trưởng đứng trong phòng tính tiền mà khóc không ra nước mắt...

Từng đoàn xe buýt lại bắt đầu lăn bánh quay trở về tổ ấm.

Tâm trạng mọi người không vui vẻ gì mới nên không khí trên xe buýt đặc biệt im lặng.

" A? Đồng hồ..... " phía cuối hàng ghế, Trương Đình bỗng lục lọi hết đồ trong túi mình nhưng vẫn không tìm thấy chiếc đồng hồ yêu thích.

Thấy vẻ mặt sốt ruột của Trương Đình thì mọi người xung quanh bắt đầu để ý.

" Sao vậy?"

" Đồng hồ Lenuss không thấy nữa.... "

☹-----☹

" Thầy nói này... học sinh Trương Đình.. cái đồng hồ gì đó của em.... đợi mọi người về đến trường rồi tìm không được sao? Em nhìn xem... vì em mà biết bao nhiêu người mệt mỏi không được nghỉ ngơi đây.... nếu em..." Thầy giáo bắt đầu lải nhải không nói lý, bất mãn hất cằm nhìn Trương Đình, tay chỉ trỏ lung tung. Đoàn xe đang chạy yên lành đi về. Chỉ vì mình em học sinh này mà đột ngột dừng lại ở nơi khi họ cò gầy thế này thì không phải chuyện bé xé ra to lắm sao? Nhiều học sinh khác cũng bắt đầu phóng ánh mắt bất thiện nhìn Trương Đình.

" Chiếc Đồng hồ ấy là di vật mẹ chị ấy ".

Thượng Thiên Thi nhìn gương mặt giàn dụa nước mắt của Trương Đình mà không khỏi thở dài. Đúng vậy! Trương Đình bị mồ côi mẹ từ năm cô ta 14 tuổi trong 1 lần tai nạn xe cộ. Thượng Thiên Thi cũng biết chiếc đồng hồ đó có ý nghĩa như thế nào đối với Trương Đình.

Mọi người câm nín.

" Hay là... để quên chỗ cấm trại "

" Không thể nào... rõ ràng tôi chưa hề lấy chiếc đồng hồ ra khỏi túi."

" Được ... được rồi mọi người tìm giúp bạn thử xem."

Nhiều người khó chịu nhưng vẫn nhẫn nhịn tìm kiếm đồng hồ.

Thượng Thiên Thi vội lục hết túi đồ của Trương Đình nhưng vẫn không thấy. Cô cau mày. Rõ ràng chiếc đồng hồ này có người đã lấy mất. Nếu không nó có chân tự biến mất sao? Chỉ có khả năng đó thôi. Nhưng... vấn đề rốt cuộc là người nào lấy? Không có chứng cứ, chỉ là lời nói suông thì làm được gì.

" Tôi... tôi thấy! "

Giữa lúc mọi người đang cố gắng an ủi Trương Đình. Thì 1 bạn nữ rụt rè tiến tới, bộ dạng cô ta ấp a ấp úng muốn nói lại thôi.

Trương Đình vội bật dậy như bắt được 1 tia hi vọng, lau lau mặt, hỏi dồn:

" Ở đâu? "

" Tôi thấy Ứng Tiểu Kỳ cầm chiếc đồng hồ Lenuss y hệt vậy..."

Mọi người sững sốt, Thượng Thiên Thi cũng sững sốt.

" Con nhỏ dơ bẩn đó..... " Trương Đình không nói hai lời hùng hùng hổ hổ đi gặp Ứng Tiểu Kỳ. Thượng Thiên Thi thấy hơi kì lạ. Dựa theo trí nhớ kiếp trước của cô thì Ứng Tiểu Kỳ không phải là người như vậy. Vốn dĩ là con riêng, Ứng Tiểu Kỳ luôn cảm thấy mặc cảm, tự ti nhưng bên trong Cô ta luôn tự cho mình là thanh cao hơn bất cứ người nào. Vì vậy sẽ không bao giờ làm chuyện trộm cướp.

Quả nhiên đúng như lời nữ sinh kia nói. Đồng hồ của Trương Đình nằm trong túi của Ứng Tiểu Kỳ điều đó cũng chứng minh rằng Cô ta đã tẩy máy tay chân. Thế nhưng Cô ta lại 1 bộ dạng ngờ ngác không biết gì cả khiến nhiều người đứng xung quanh chỉ sợ thiên hạ không loạn bắt đầu chửi rủa, nói rằng trường Thành Tư không hiểu vì sao lại nhận cái loại ăn trộm ăn cướp vào học làm mất hết danh dự trường. Mấy thầy cô cũng khó chịu không kém, không ngờ trong buổi dã ngoại này lại xảy ra trường hợp trộm đồ của bạn học.

Thượng Thiên Thi biết không phải Ứng Tiểu Kỳ làm, vừa nhìn là biết có người cố ý hãm hại.nhưng cô sẽ vì cô ta mà giúp đỡ?Buồn cười! Cô bàng quan đứng đây nhìn Ứng Tiểu Kỳ mặt trắng bệch hứng chịu bao lời phỉ báng mà trong lòng lại bớt ngỡ cảm thấy thoải mái. Thượng Thiên Thi lại không hề biết rằng người cảm thấy thoải mái đặc ý nhất ngoài bản thân ra còn 3 người nữa. 3 người đó đang không ngừng cười đều ở 1 góc khuất gần đó. Họ chính là những người làm nhục Ứng Tiểu Kỳ lúc trước.

" Học sinh Ứng Tiểu Kỳ... nhà trường cần phải kỉ luật đạo đức của em... tôi sẽ nói chuyện với bố em về việc này sau... được rồi. Bây giờ tất cả các học sinh tiếp tục lên xe trở về, mau lên!"

Cuối cùng thầy giáo nói 1 câu khiến Ứng Tiểu Kỳ hoàn toàn ngây dại, mọi người lại bắt đầu lục tục lên xe, nhưng Thượng Thiên Thi chắc chắn 1 điều rằng. Ngày mai Ứng Tiểu Kỳ sẽ nổi tiếng khắp trường về vụ việc lần này. Cô tự nhận mình không phải người tốt lành gì. Chỉ là cái người giờ trò thật sự kia không ngờ lại đánh chủ ý lên chiếc Đồng hồ kỉ niệm của Trương Đình.

Còn 1 việc khiến Thiên Thi ngạc nhiên là Trịnh Nhiên từ đầu tới đuôi đều không hề xuất hiện, bệnh vực Ứng Tiểu Kỳ. Người tình bé nhỏ bị bắt nạt hẳn ta không khó chịu sao? Thật ra mà nói thì sự việc giữa Ứng Tiểu Kỳ với Trịnh Nhiên chưa đến mức phát triển giống như Thượng Thiên Thi suy nghĩ.

Chỉ là cô tự biên tự diễn mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiêu Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Gia Sư (1)

Vào 1 ngày đẹp trời, ánh nắng ban mai nhu hòa tỏa ra 1 sức sống mãnh liệt phủ xuống. Cả không khí như đang reo hò trước sự ưu ái của tự nhiên bắt đầu lan tỏa hơi ấm khắp ngõ ngách thành phố B để báo đáp lại.

Lúc này Thượng Thiên Thi đang đứng trên ban công nhìn trời, nhếch miệng cười tươi. Đúng là thời gian tốt nhất để đi ra ngoài. Cô dự định sẽ đi mua sắm cùng với Trương Đình và đám bạn. Sau vụ việc chiếc đồng hồ, Trương Đình vẫn chưa thoát khỏi tình trạng bùng nổ muốn giết người nên phải nhân cơ hội này "chữa thương" cho Trương Đình. Thượng Thiên Thi mang tâm trạng hờ hờ lao nhanh vô phòng chuẩn bị thay đồ để làm công tác càn quét Shopping (tâm lí con gái không liên quan đến số tuổi) thì ánh mắt chợt quét về phía bàn học cách đó không xa.

" Đây là cái gì!?"

Âm thanh hoảng hốt kêu thét lên của Thiên Thi từ trên tầng 2 vọng xuống khiến nhiều người làm trong nhà hoảng sợ.

Tách trà trên tay Ông Thượng Sơn Khanh khẽ run lên.

" Cha!"

Thượng Thiên Thi không có 1 chút thực nữ nào chạy bịch bịch trên cầu thang xuống, trên tay cầm 1 đồng sách. Vẻ mặt cực kì hoảng sợ.

"Đồng sách này là sao? Còn ở trên phòng con nữa??"

"Ta mua cho con..." Ông Thượng Sơn Khanh tiếp tục nhâm nhi tách trà, ánh mắt dán chặt tờ báo trên tay, không nhìn lấy Thiên Thi 1 cái.

"Nhưng con không bảo mua, con không có cần..." trong lòng như có con kiến đang bò loạn, Thượng Thiên Thi nóng nảy kêu lên, cô có cảm giác không ổn 1 chút nào. Đồng sách này....

"Nghe nói sắp thi giữa kì rồi.... con cũng nên chuẩn bị, vì học muộn nên cha đã mời gia sư cho con về học thêm rồi"

Quả nhiên.

Thượng Thiên Thi hóa đá tại chỗ.

Ông Thượng Sơn Khanh làm như không thấy vẻ mặt đau khổ như người tù của con gái. Tiếp tục đá kích trái tim nhỏ bé của cô.

"Còn nữa, trong thời gian này đừng hồng ra ngoài chơi bởi lêu lổng bỏ bê việc học..... còn nếu đi thư viện tìm sách thì được, đừng giờ trò, ta sẽ cho người theo dõi con....."

Ngao! Ngao! Ngao! Chuyện gì đây? Thượng Thiên Thi kêu gào.

Tại sao lại bắt cô học rồi? Tại sao lại không giống với kiếp trước mặc cô tự tung tự tác tự do tự tại? Còn mời cho cô gia sư nữa. Cô cần sao? Không được, cô phải nghĩ cách! Bắt cô học chẳng khác nào trực tiếp bóp chết cô cả.

"Cha... cha nghĩ lại đi... cha muốn con gái mình chết sao? con không học thêm, gia sư gì đó thì cũng bỏ đi" Thượng Thiên Thi bắt đầu quăn lấy tay cha mình làm nũng, ánh mắt to tròn ngập nước rất đáng thương, bắt đầu sử dụng tuyệt chiêu của mình. Thế nhưng nhìn vẻ mặt nghiêm trọng không chút dao động của ông là cô biết mình thất bại rồi. Hình như chiêu này chỉ có hiệu quả với mẹ cô thôi.

"Gia sư đó cha nói rồi"

"vậy thì cha giết con đi"

"Con dám giờ trò... ta sẽ tịch thu toàn bộ thẻ tín dụng của con, xe cũng không được sử dụng"

Câu nói này như 1 gáo nước lạnh dội thẳng lên người Thiên Thi. Cô không nói 2 lời trực tiếp phóng nhanh về phòng, đóng chặt cửa lại.

Nhiều người làm trong nhà mang theo vẻ đồng tình, cảm thông nhìn lên phòng Thiên Thi. Không ai là không biết trình độ học hành của Tam Tiểu thư như nước đổ lá khoai. Dốt cực dối. Mà bây giờ bị bắt học hành không chẳng khác nào hành hạ người cả.

Tam tiểu thư thật bất hạnh a!

"Được rồi! Em cứ ở nhà học hành đàng hoàng đi... bọn chị đi Câu lạc bộ chơi đây. Tiếc quá... hahahaha bíp bíp" đầu dây bên kia truyền ra tiếng bíp rõ to như đang cười nhạo Thiên Thi vậy. Cô nghiêng răng nghiêng lợi. Đây đâu phải lời an ủi gì. Rõ ràng là khiêu khích trắng trợn. Bọn người vô lương tâm!

Thượng Thiên Thi vô cùng tức giận phóng thẳng cẳng vào thư viện phía trước. Cái nơi chết tiệt, quỷ quái này!

Không gian tĩnh lặng, nhiều người đang chăm chú đọc sách bị tiếng động mạnh phía cửa làm giật mình ngẩng đầu lên nhìn. Khi nhìn đến thân ảnh của Thượng Thiên Thi thì nhiều thanh thiếu niên trong đó mắt sáng lên, tâm hồn thiếu niên rạo rực, những lời trách mắng lúc đầu định phóng ra biến mất không thấy.

Thượng Thiên Thi mặc 1 quần bò bó sát đôi chân thon gọn, cái áo phong trắng dài tay rất cá tính. Mái tóc thả tung xuống dài tới thắt lưng, khuôn mặt vì giận dữ mà phồng mang trợn mắt lên rất đáng yêu, cả người cô đều toát lên khí chất đặc biệt, tràn đầy sức sống.

Thư viện này là thư viện lớn nhất thành phố B, vô cùng khổng lồ. Nếu không phải bị ép buộc không chỗ phát tiết thì còn lâu Thượng Thiên Thi mới vào những nơi tri thức thế này. Cô bắt đầu làm bộ ngắm nghía từng cuốn sách, lật đi lật lại cuối cùng không hiểu cái nào. Thượng Thiên Thi sờ sờ mũi xấu hổ. Dù gì thì cô cũng đã 21 tuổi rồi nhưng xem mấy cuốn sách trẻ nhỏ vẫn không hiểu tí nào. Người ta mà biết thế nào cũng mắng là đồ không biết xấu hổ.

A?

1 bóng hình quen thuộc lọt vào tầm mắt của Thượng Thiên Thi. 1 góc gần đây Thượng Bạch Triệt đang chăm chú đọc sách, ánh nắng dịu dàng xuyên qua khung cửa sổ chiếu lên khuôn mặt đẹp như đào tặc. Khí chất xuất chúng, lạnh như băng thu hút biết bao ánh mắt ngây dại của thiếu nữ. Vẻ đẹp của anh vừa như Thần vừa như Yêu... sắc sảo mà cuốn hút. Nhiều cô gái xung quanh tay cầm sách nhưng ánh mắt vẫn dính chặt lấy Thượng Bạch Triệt không buông. Anh như không nhận thấy được những ánh mắt nóng bỏng xung quanh, vẫn tiếp tục đọc sách giống như trong sách có thứ gì đó hấp dẫn anh lắm.

Khỏe miệng Thượng Thiên Thi khẽ giương lên 1 nụ cười xấu xa. Trong bụng toàn những ý nghĩ trả thù. Đi chỗ nào cũng bắt gặp người anh họ Yêu Tinh này.

Nghĩ là làm Thượng Thiên Thi vô cùng mặt dày tiến đến ngồi với Thượng Bạch Triệt, tiếp đó dưới ánh mắt hâm mộ, ghen ghét của nhiều người, cô khoát tay anh hùng nộ kêu lên:

" Triệt~ anh chờ em có lâu không? "

Nhiều cô gái vốn có ý định với Thượng Bạch Triệt đang định qua làm quen thấy cảnh này liền tròn tròn mắt... ghen ghét, nuối tiếc đủ loại biểu cảm.

Giữa lúc Cô đắc ý dạt dào nhất, 1 giọng nói lạnh lạnh vang lên, cánh tay đồng thời cũng bị người bên cạnh hót ra không thương tiếc.

" Cô.... " Đôi mắt sâu thăm thẳm không có 1 tia cảm xúc dao động của anh nâng lên.

" Biến khỏi mắt tôi! "

Cả người Thiên Thi như rơi vào hầm băng lạnh buốt. Ánh mắt đầy không ngờ lại khiến cô sợ hãi. Cô vô thức sịt về phía sau, miệng cười gian nan 2 tiếng.

" haha... xin...chào.. "

Thượng Bạch Triệt thấy cô mặt dày vẫn không chịu đi liền cau mày lại, khó chịu nói:

" Chúng ta..... thân lắm sao?"

Thiên Thi néo miệng không biết nói gì cho phải. Quả thật 2 người mới gặp nhau 2 lần. Đừng nói đến chuyện thân thiết ở đây? Bản thân mang 1 bụng trả thù định hại người lại bị người hại lại. Cô đứng là ngu ngốc như con lừa cái. Vì không muốn bản thân bị xấu hổ, Thượng Thiên Thi bắt đầu trưng mặt ra nói dối.

" Là.... là cha tôi bảo tôi tìm anh "

Thượng Bạch Triệt nghi ngờ nhìn cô, ánh mắt như thể xuyên thấu nhìn hết bí mật của cô. Thượng Thiên Thi liền chột dạ.

" Thượng Bạch Triệt... anh nhìn vậy là có ý gì? Có tin bây giờ tôi gọi cho cha bảo anh khi dễ tôi không!"

Giọng oang oang vang lên, nhiều người trong thư viện bắt đầu khó chịu lắng.

" Vị tiểu thư kia.. nơi này là thư viện, làm ơn giữ im lặng, đừng nói chuyện ảnh hưởng người khác "

" Cái loại người gì thế.... "

".. bộ dáng xinh đẹp....chẳng khác nào mụ đánh đá..."

"....."

Thượng Thiên Thi có xúc động muốn đánh người, những người này cũng có tư cách mắng cô? Thượng Thiên Thi xoắn tay áo lên, 1 bộ dạng tiểu thư điều ngoa bông bột hiện rõ mồn một chuẩn bị mắng người trở lại.

" Chuyện gì....? "

Thượng Bạch Triệt kiên nhẫn ngăn lại, anh day day huyết thái dương, trong lòng rất không thoải mái vì sự xuất hiện của Thiên Thi, anh rất ghét ai làm phiền bản thân đọc sách, còn hành động đáng chết lúc này nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiêu Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Gia Sư (2)

" À.... "

Thượng Thiên Thi vội đưa ra cuốn sách Vật lý trước mặt, nói dối không chớp mắt, lấy cha ra làm bìa đỡ đạn.

" Chỉ tôi bài này.... cha tôi bảo anh chỉ tôi học..."

Thượng Bạch Triệt trừng mắt nhìn cô. Lại nhìn cuốn sách trước mặt. Không có ý định trả lời.

"Anh dám coi thường tôi..." Cô cảm thấy bản thân bị coi thường, 21 tuổi bị ranh con 19 tuổi coi thường!

"Anh tưởng tôi muốn anh chi? Tôi cho anh biết gia sư của tôi còn cao siêu hơn anh nhiều.. đừng tưởng bản thân thông minh lắm, tùy ý coi thường người khác.... Thượng Thiên Thi tôi đây không thêm! Hừ!!"

"Gia sư??" Động tác lật sách trên tay dừng lại, Thượng Bạch Triệt chớp chớp mắt.

"Sao? Anh sợ rồi hả? Nghe nói Gia sư cha tôi mời tới vô cùng thiên tài... chỉ mất 2 năm đã tốt nghiệp đại học rồi, 1 thân vô cùng nổi bật"

Thật ra thì Thượng Thiên Thi chẳng biết gì về lão hay bà gia sư gì đó. Thậm chí cô còn chưa thấy mặt, chỉ mới nghe cha mình nói là mời Gia sư về dạy học. Chẳng qua người trước mặt này quá đáng ghét, cô đánh bậy đánh bạ tăng bốc lên. Trong lòng 1 trận khoan khoái đắc ý.

"Vậy đừng làm phiền tôi..." Thượng Bạch Triệt không để ý đến đứng dậy dọn sách trên bàn rồi lạnh lùng rời đi để lại Thượng Thiên Thi 1 bụng tức giận.

"Đây mà là anh họ mình sao? Anh họ cái con khi !!? "

1 cước đạp ngay cái bàn Thượng Bạch Triệt vừa ngồi, cái bàn ngã xuống phát ra 1 tiếng rầm to tướng.

"Bạn nữ kia.... làm gì vậy?" Cả thư viện chợt ồn ào.

"Không thấy sao? Tôi đang trút giận đây "

Vừa nói Thượng Thiên Thi vừa đá mấy cái bàn nữa, 1 bộ dạng hung dữ chẳng khác nào lưu manh đầu đường xó chợ. Hình tượng tiểu thư lúc mới vào nháy mắt không còn.

Đây mà là tiểu thư gì chứ rõ ràng là tiểu lưu manh!

"Mời bạn ra ngoài nếu không chúng tôi sẽ kêu bảo vệ đến..."

"có người gây rối trong thư viện...."

".... "

"Kêu cái gì? Có tin tôi đốt luôn cái thư viện này không?!!!!!"

Nháy mắt mọi người im lặng ngay tại chỗ, ánh không tin nổi nhìn Thượng Thiên Thi.

Tại sao lại có người ngang ngược thô lỗ như vậy. Đây là con cái nhà ai?

Trong thư phòng.

Bốp....

1 sấp tờ báo vút thẳng về phía Thượng Thiên Thi.

"Nhìn xem... nhìn xem .. con đã làm cái gì!!!!?"

Thượng Thiên Thi nhặt tờ báo lên, nhìn tiêu đề mà trong lòng buồn rầu không chịu nổi.

Tam tiểu thư nhà họ thượng giận chó đánh mèo, gây rối trong thư viện, uy hiếp bảo vệ đòi phóng hỏa Thư viện lớn nhất thành phố. Liệu đây có phải là tình trạng thiếu giáo dục trầm trọng của người làm cha làm mẹ không?

Thượng Thiên Thi rất muốn bốp cổ người viết tờ báo này. Cái này sao giống mấy việc mà đám lưu manh hay làm vậy?

"uy hiếp bảo vệ? Đòi phóng hỏa thư viện? Được...được lắm.. con muốn làm ta tức chết sao?" Ông Thượng Sơn Khanh vô cùng tức giận đập bàn xuống. Bà Chiêu Đồng ngồi bên cạnh cũng bắt đầu nhìn Thiên Thi.

"Thiên Thi... con nói xem chuyện này là thật sao?"

"Cái này.... " Thượng Thiên Thi đảo tròn mắt, nhanh nhẩu xà xuống vịn tay cha mình, bắt đầu lấy lòng

"Cha.... đương nhiên là không đúng rồi, con gái ngài có khi nào làm chuyện như vậy.... cái này cha phải tin con..."

Nói xong Thượng Thiên Thi lại quay sang làm nũng với mẹ mình, mắt nháy nháy.

" Mẹ-- "

" Đừng tưởng ta không biết trò mèo của con.. Thượng Thiên Thi! Ngoan ngoan ở nhà cho ta, từ giờ trở đi con bị cấm túc ra ngoài!" Ông Thượng Sơn Khanh nói xong, đôi mắt sắc bén trừng Thiên Thi khiến cô không dám nhìn lại, rụt rụt cổ.

Trong lòng ông tức giận không thôi, mới ra ngoài chưa tới 1 ngày đã gây ra chuyện mất mặt thế này rồi. Học hành tệ hại, trình độ phá phách ngang ngược chuyện xấu thì đầy rẫy, sau này còn có ai dám qua nhà làm con rể ông nữa không. Càng nghĩ Ông càng thấy bức, đành quyết định cấm túc Thiên Thi ra ngoài, chờ chuyện này qua đi rồi nói sau. Bà Chiêu Đông cũng không lên tiếng ngăn cản. Coi đây như 1 bài học cho Thượng Thiên Thi. Nhưng hai người lại không biết rằng Thượng Thiên Thi căn bản không phiền lòng gì về việc này, cô còn thấy vui vì bị cấm túc, ít ra sẽ không đi học. Ở trong phòng làm những điều mình thích cũng không tệ. Ví dụ như chơi cô phiếu đi! Nghĩ vậy trong lòng Thượng Thiên Thi liền trăm hoa đua nở. Cô không biết rằng vào lúc này cũng có người mang tâm trạng vui vẻ giống mình.

Hứa Mộc vẫn về khoe miệng, ánh mắt nhìn chằm chằm vào hình ảnh như lưu manh của Thiên Thi trên tờ báo cùng với mấy dòng chữ to tướng bên trên.Hắn bỗng phì cười 1 tiếng.

" Nha đầu này... rốt cuộc là trong đầu chứa cái gì?" Lần trước là đột nhập quán Casino, lần này lại đòi phóng hỏa Thư Viện lớn của thành phố. Gan cũng không hề nhỏ đâu.

Không hiểu sao Hứa Mộc càng ngày càng thấy có hứng thú với cô gái nhỏ đó rồi. Hắn thuận tay móc trong túi ra 1 cái hộp gốm tinh xảo màu trắng, bên trong chứa 1 chiếc chìa khóa trắng bạc rất cổ xưa. Ánh mắt hắn lấp lánh nhìn vào như âu yếm nữ nhân vậy.

Từ khi Hứa Mộc lấy chiếc hộp gốm ra, nhiều vệ sĩ đứng xung quanh biến sắc mặt, hô hấp dồn dập. Thần sắc lại càng cung kính nhìn Hứa Mộc.

" Ta có chỗ cho ngươi rồi..... " Hứa Mộc nói 1 câu không đầu không đuôi xong rồi cất bước ra khỏi phòng, nhiều vệ sĩ cung kính đi theo....

" Nếu mình nhớ không nhầm.... thì năm này Cổ phiếu công ty Thành Dương tụt dốc.... "

Thượng Thiên Thi vừa nhai bánh vừa lướt máy tính, 1 bộ dạng rất thoải mái nào giống như tình trạng thể sống chết cũng phải ra ngoài khi bị cấm túc. Cô ở trong phòng được 1 ngày rồi. Cô không ra ngoài được nên cũng không biết ở dưới xảy ra chuyện gì. Ngày hôm nay khóa cửa bên ngoài bỗng kêu tách 1 tiếng, cửa phòng mở ra. 1 bóng người bước vào. Thượng Thiên Thi còn tưởng chị Trương Liên qua đưa cơm nhưng đến khi nhìn thấy thân ảnh trước cửa, cô trợn mắt há hốc mồm đến mức có thể nhét 1 quả trứng gà vào.

" Tại sao anh lại đến đây? Anh muốn gì? Định trả đũa tôi hả?" Thượng Thiên Thi nhảy dựng lên hỏi dồn. Cô không biết nguyên nhân vì sao người anh họ này lại bước vào phòng mình.

Thượng Thiên Thi không biết nhưng Thượng Bạch Triệt lại biết rất rõ. Anh lạnh nhạt phun ra mấy câu làm Thiên Thi chết lặng người.

" Tôi là Gia sư của cô... "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiêu Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Dương Sâm Là Con Heo Ngư Ngốc

Có những sự việc xảy ra không bao giờ theo ý muốn của con người cả. Thượng Thiên Thi bây giờ mới cảm thấy lời nói đó cực kì chuẩn xác. Cô nhìn bóng người đang ngồi trên bàn học cách đó không xa mà xấu hổ không chịu nổi. Nhớ lại lúc trước ở thư viện, bản thân kiêu ngạo thế nào, còn tăng bốc rằng mình có gia sư cao siêu ra sao? Bây giờ thì hay ho rồi. Tự vạch áo cho người xen lưng. Chẳng khác nào kêu to với Thượng Bạch Triệt rằng tôi chính là 1 kẻ siêu nói dối đó!

Thượng Thiên Thi không chịu tin, cô chạy lạch bạch đi kiểm tra mình nói lý. Kết quả lại bị ông đã kích thêm trầm trọng.

" Bạch Triệt làm gia sư cho con không tệ! Còn là người 1 nhà, thuận tiện hơn người ngoài rất nhiều"

" Tại sao cha không nói cho con sớm.... "

" Con không có hỏi..... "

Thượng Thiên Thi lệ rơi đầy mặt, sao cô có cảm giác như bị cha mình chơi xỏ.

Nhìn vẻ mặt nguy hiểm của cha, cô biết chắc rằng chuyện muốn đổi gia sư sẽ không bao giờ được thực hiện. Cô đành ủ rũ chạy về phòng, nhưng lại không dám vào phòng. Thượng Thiên Thi đứng trước cửa mà trong đầu rối rắm đến phát điên. Vào hay không vào?

Nhưng rồi cô chợt sững lại. Thượng Thiên Thi nhận ra 1 vấn đề quan trọng. Đây là phòng cô mà, tại sao cô lại không được vào? Cô đang sợ anh họ mình sao? Buồn cười. Cô là người trọng sinh đó, 21 tuổi rồi mà còn e dè trước thằng nhóc miệng chưa dứt sữa sao? Dù gì mình cũng là đàn chị có kinh nghiệm, nói dối 1 tí có sao đâu. Nghĩ vậy, Thượng Thiên Thi liền tự tin mở cửa, vênh vênh mặt lên bước vào.

"Rằm..." Cô đập mạnh tay xuống bàn. 1 bộ dạng đàn chị sắp dạy dỗ đàn em tới nơi. Lời còn chưa kịp thốt ra. Thượng Bạch Triệt đã đứng dậy thán nhiên đi mất.

"Thời gian của tôi rất quý báu...."

Rằm... cánh cửa đóng chặt lại.

Thượng Thiên Thi chớp chớp mắt, vẻ mặt mờ mịt....

Hình như cô vừa mới phát hiện ra 1 điều rằng, người anh họ này rất biết cách khiến người khác tức giận không có chỗ trút.... Thượng Thiên Thi lần đầu ra ngất.. vì tức giận quá mà ngất đi.

Vào sáng sớm một ngày, Thượng Thiên Thi vừa đến trường học đã bị Dương Sâm cản đường ngay cửa lớp.

"Thượng Thiên Thi, mấy ngày rồi...tôi rất muốn nói xin lỗi bạn vì chuyện lần trước, thật ra tôi không phải là 1 người như vậy. Tôi không tặng hoa, không có nghĩa là tôi sẽ buông tha chuyện theo đuổi bạn. Sau này mỗi ngày, sáng chiều tôi sẽ ở cửa lớp học chờ bạn đến rồi nói với bạn một câu "tôi thích bạn", để thể hiện thành ý của mình cho đến khi bạn đồng ý làm bạn gái tôi mới thôi." Dương Sâm một tay chống bên cửa sổ, nở nụ cười với Thượng Thiên Thi

Thượng Thiên Thi lảm bảm: "Bệnh thần kinh."

Loại thủ đoạn quẩn quýt làm phiền theo đuổi nữ sinh này, có lẽ đối với người khác sẽ có tác dụng. Nhưng một khi đến Thượng Thiên Thi, chắc chắn phải gặp trở ngại, cô ghét nhất loại người như con ruồi suốt ngày làm phiền cô, hơn nữa còn nói câu "tôi thích bạn", làm như vậy lời nói thật không có ý nghĩa.

"Bạn vừa mới nói cái gì?" Dương Sâm gãi gãi lỗ tai, không nghe rõ Thượng Thiên Thi lảm bảm cái gì.

Cô trực tiếp phớt lờ Dương Sâm tiến về chỗ ngồi của mình, sau chuyện lần trước, gan Dương Sâm bắt đầu to ra quyết tâm theo đuổi thiếu nữ xinh đẹp Thượng Thiên Thi. Nếu không phải có ấn tượng xấu chuyện lần trước cậu bỏ người chạy lấy của thì không chừng 2 người đã thành duyên ương yêu nhau say đắm rồi. Dương Sâm nghĩ vậy tiếp tục lẻo đẻo làm con đĩa bám người. Thiên Thi mà biết được những suy nghĩ này của Dương Sâm chắc chắn sẽ trợn mắt lên hỏi có phải cậu ta xem phim huyền thoại nhiều quá rồi không? Sức mạnh ảo tưởng lớn như vậy.

"Thiên Thi... có phải bạn muốn tôi tặng 99 bông hoa hồng tình yêu bạn mới để ý đến tôi hay không? Nếu bạn không nói gì tôi sẽ thông báo lên loa trường rằng bạn là của Dương Sâm tôi..."

Các bạn học đứng xung quanh đều la hét chói tai.

Ở trong trường học, Dương Sâm có thể nói là một nhân vật làm mưa làm gió thứ nhất thứ nhì trong trường. Không ai mà không biết cậu ta là một tên nhà giàu có tiền? mỗi ngày đều có người nhìn chăm chú cậu ta, phần đông là các nữ sinh. Đó là trước khi Trịnh Nhiên chưa đến. Nhưng mặc dù vậy, cậu ta vẫn rất nổi bật. Chỉ có thể nói người dù có vẻ ngoài đẹp đẽ đến mấy cũng không có sức hút bằng tiền bạc được.

Lại nói Dương Sâm từ khi nhìn thấy Thượng Thiên Thi thì cả người ngây dại như tên điên bị trúng tiếng sét ái tình, khi biết cô là tiểu thư nhà Thượng Thi thì càng quyết tâm muốn theo đuổi. Mỗi lúc ở núi Lô Trạch mới có cơ hội tiếp xúc tự nhiên lại để ấn tượng xấu. Dương Sâm nghĩ lại vừa mất mặt vừa bực bội.

Ánh mắt trong veo của Thiên Thi từ từ chuyển sang mặt Dương Sâm giọng nói không lạnh không nhạt:

"Cậu thật sự rất thích tôi sao?"

"Đúng vậy..."

"Dựa vào cái gì?"

"Dựa vào cha tôi là Dương Trạch Lưu"

Dương Sâm thành thật trả lời, khuôn mặt hơi đắc ý. Cha cậu ta là 1 tổng tài tập đoàn lớn ngang ngửa với tập đoàn Bất Động.

Lại 1 tên nhóc bệnh hoạn, Thượng Thiên Thi cảm thấy đầu sắp to ra.

"Cậu thích tôi hay là cha cậu thích tôi?"

" Cái này.... Tất nhiên là tôi thích cậu rồi, nếu như cha tôi cũng thích cậu thì sau này tôi lấy cậu càng dễ dàng hơn." Dương Sâm nghĩ 1 lúc rồi vô tư trả lời, cậu ta không nhìn thấy ánh mắt nhiều người nhìn mình kì dị như nhìn tên điên. 2 cha con cùng thích 1 người? Đây là cái đạo lí gì?

" Cậu ra ngoài đi, đừng làm phiền tôi. Cậu thích tôi hay ... khụ khụ... là chuyện của cậu, không liên quan đến tôi"

Lời cự tuyệt của Thượng Thiên Thi lọt vào tai Dương Sâm lại biến thành nhiều nghĩa khác nhau.

- Cậu thích tôi là quyền của cậu, không ai có thể ngăn cản... kể cả tôi, cứ tiếp tục thích tôi đi- Dương sâm đáng thương. Người khác nói 1 đằng, bản thân lại hiểu 1 nẻo. Không biết trong đầu cậu ta có chứa toàn bã đậu hay không? Cũng ngây thơ quá đi, nhiều lúc ngây thơ quá cũng có ngày biến thành heo!

Nhìn ánh mắt sáng rực khi đi ra của Dương Sâm , Thượng Thiên Thi gãi gãi đầu khó hiểu, xem ra không có tác dụng với loại người này rồi.

Tiếng chuông vang lên, lại bắt đầu 1 buổi học mới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiêu Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Hai Lần Suýt Mất Mạng

Trưa hôm đó, khi học sinh đang trong thời gian giải lao, Dương Sâm như uống phải thuốc lác vậy, điên cuồng bám theo Thiên Thi khiến cô vô cùng khó chịu. Trương Đình cũng ném ánh mắt cảm thông qua.

" Thiên Thi... nước!"

" Thiên Thi... com!"

" Thiên Thi.. bạn mới không!"

" Tránh ra tránh ra... cho Thiên Thi của tôi qua.... "

"....."

Thiên Thi này Thiên Thi nọ vô cùng náo nhiệt. Chưa bao giờ mà cô cảm thấy yêu thích nhớ nhung tiếng chuông vào lớp đến vậy. Dương Sâm chẳng khác nào con đĩa hút máu. Không đúng! Nói cậu ta là con đĩa thì hơi thiệt cho mấy con đĩa thật.

"Cẩn thận!!!"

Mãi mới cắt đuôi được sự ráo riết của Dương Sâm. Cô đang lững thững bước đi thì bên tai truyền đến 1 tiếng hô cẩn thận. Tiếp đó thân thể bị người ta kéo ngã về phía sau.

" Choang..... " 1 cái chậu hoa rớt ngay chỗ Thiên Thi vừa đứng phát ra 1 tiếng kêu vô cùng thanh thúy. Cái âm thanh đấy như cái dao chọc chọc vào tim Thiên Thi. Cô ngây người theo phản xạ ngược đầu nhìn lên phía trên tầng thượng của trường học nhưng lại không thấy 1 cái bóng nào. Nếu nói cái chậu hoa tự động rơi xuống thì cô không tin! trừ phi có người giở trò. Rất rõ ràng. Người đó nhắm vào cô.

" Hư..... " 1 tiếng rên khe khẽ vang lên, cô hoàn hồn lại, vội đứng dậy, nhìn người vừa cứu mình đang ngã trên đất mà con ngươi co rút lại

" Trịnh....Nhiên...."

Trái tim nhẹ nhàng tuôn ra từng đợt đau đớn.

Trịnh Nhiên chậm rãi đứng dậy, nhìn vết trầy ở cánh tay mà nhủ mảy. Nhưng khi chạm đến ánh mắt của người trước mặt, hần bỗng sững sờ.

Ánh mắt lạnh băng không có 1 tia cảm xúc, đôi con ngươi đen nhánh sâu thẳm thẳm không có tạp chất nào. Ánh mắt này khác nhau 1 trời 1 vực với lúc ở núi Lô Trạch đi trên con đường kia. Thậm chí Trịnh Nhiên còn có ảo tưởng rằng đó là 2 con người hoàn toàn khác.

" Cảm ơn... " Thiên Thi lạnh nhạt nói với Trịnh Nhiên.

Đúng lúc này Dương Sâm chạy tới, cậu ta hoảng hốt nhìn Thiên Thi rồi nhìn chậu hoa vỡ dưới đất, giọng lo lắng:

" Thiên Thi... chuyện gì xảy ra vậy? Bạn có sao không?"

Thượng Thiên Thi không trả lời cậu ta mà hỏi ngược lại.

" Dương Sâm. cậu có thể giúp tôi trả tiền thuốc thang cho vị bạn học này được không? Giờ tôi không đem theo tiền... "

" A? Được"

Nghe vậy Dương Sâm cầu còn không được. Mặc dù hắn không hiểu chuyện gì xảy ra hết nhưng vẫn thành thật đáp ứng. Hắn vội lấy tiền trong ví nhét vào tay Trịnh Nhiên xong không nói 2 lời vội chạy theo Thượng Thiên Thi. Từ đầu đến cuối cậu ta chưa từng nhìn Trịnh Nhiên lấy 1 cái. Biến hắn hoàn toàn thành không khí. Vốn dĩ trong thâm tâm Dương Sâm luôn coi thường những người không có gia thế như Trịnh Nhiên. Dĩ nhiên sẽ không đặt người ta vào mắt.

Trịnh Nhiên vẫn thản nhiên nhìn theo 2 bóng dáng đi phía trước, bộ dạng bình tĩnh nhưng bàn tay cầm tiền mà Dương Sâm cho đã dần dần nắm chặt lại. Hắn nhìn vết xước trên tay rồi nhìn chậu hoa dưới đất. Miệng nở 1 nụ cười tự giễu.

" Em nói em suýt bị người ta ném chậu hoa lên người sao?"

Trong nhà vệ sinh nữ, Thượng Thiên Thi đem hết sự việc vừa mới xảy ra ra kể cho người chị Thanh mai trúc mã của mình- Trương Đình.

" Đúng vậy..." Thượng Thiên Thi gật gật đầu.

" Em có biết người đó là ai không?" Trương Đình nghiêng mặt ra nghiêm túc hỏi.

Cô cười khỏ.

" Nếu em biết em còn ở đây làm gì?"

" Quá đáng ghét... rốt cuộc là người nào dám đụng đến tam tiểu thư của Thượng thị vậy? Hết muốn sống rồi sao? "

Trương Đình lau lau mặt không khách khí buông lời uy hiếp.

2 người nói chuyện với nhau nhưng lại không chú ý tới trong 1 cánh cửa nhà vệ sinh sau cùng có 1 người đang ngồi trong đó nhe răng ra cười vô cùng độc ác, trong mắt tràn ngập sự căm tức.

Kì thi trung học luôn là nỗi lo sợ của nhiều bạn học sinh. Nhưng đối với Thượng Thiên Thi thì đó lại là 1 chuyện khác, cô chưa bao giờ quan tâm tới nó. Lại nói đó là chuyện của kiếp trước, bây giờ cho dù cô không muốn cũng phải muốn. Khi về đến nhà, lại nhìn thấy khuôn mặt lạnh lùng không biểu tình của người anh họ gia sư, cô thật sự không có tâm trí nào muốn học cả. Sự việc chậu hoa ở trường đã khiến tâm trí Thượng Thiên Thi rối rắm và căng thẳng. Vì chuyện này ở kiếp trước chưa từng phát sinh qua. Lúc trước cô bám theo Trịnh Nhiên ngẫu nhiên cũng khiến vài người căm ghét nhưng vẫn không có ai dám làm gì cô. Đùa sao? Đằng sau Thượng Thiên Thi là cả 1 con rồng thế lực! Đụng vào cô chẳng khác nào tìm chết! Thế nhưng bây giờ sự việc xảy ra càng ngày càng không theo quỹ tích ban đầu nữa.

Là ai muốn hãm hại cô? Cô trọng sinh lại...nên đã làm thay đổi 1 số việc sao? Và cả những người chưa bao giờ xuất hiện trong kiếp trước.....

Thượng Thiên Thi bận suy nghĩ nhiều chuyện nên không phát hiện ra bản thân từ khi nào đã đứng trước mặt Thượng Bạch Triệt. Vì anh đồng ý làm gia sư cho Thiên Thi nên ông bác Thượng Sơn Khanh bắt anh dọn qua ở cùng để tiện cho việc dạy học. Nếu không phải Bác Thượng năn nỉ Thượng Bạch Triệt làm gia sư cho con gái mình thì còn lâu anh mới tự rước phiền phức vào người. Anh chưa bao giờ coi Thượng Thiên Thi là em họ thậm chí còn có 1 chút gì đó chán ghét.

Thượng Thiên Thi ngẩng đầu lên, cô nhìn thẳng vào ánh mắt sâu thẳm như hồ nước mùa thu lạnh lẽo của Thượng Bạch Triệt, bật thốt 1 câu khiến tâm trạng như mặt băng tĩnh lặng ngàn năm của anh chợt xuất hiện 1 tia dao động mãnh liệt.

" Anh... rốt cuộc là ai?"

Cả không gian như đông cứng lại, thời gian dừng hẳn, chỉ còn lại 2 con người đứng đấy, bốn mắt giao nhau.....

Không khí im ắng 1 cách đáng sợ bị phá vỡ bởi âm thanh rụt rè của Trương Liên.

" Tiểu... tiểu thư... Triệt thiếu gia.. lão gia dặn 2 cô cậu tối nay tham dự tiệc Mừng thọ của Cố Chủ tịch Hứa về...thiếp mời thì.... "

" Tôi không đi!" Thượng Thiên Thi quay ngoắt ra chặn lời, từ chối ngay tức khắc. Cô lại nhìn chăm chăm vẻ mặt cứng nhắc của Thượng Bạch Triệt, vì chiều cao ngang tới ngực anh nên đành ưỡn ngực ngẩng đầu lên, bấu môi 1 cái rồi chảnh chọe bước đi, bộ dáng rất buồn cười.

" Anh họ gì chứ...."

Phía xa xa vang lên giọng nói lầm bầm của Thiên Thi.

Bàn tay từ lúc nào đã siết chặt lại của Thượng Bạch Triệt dần dần thả lỏng ra. Cảm xúc phức tạp trong mắt nháy mắt tan đi hơn phân nửa. Không ngờ chỉ mấy giây thôi anh lại có sát khí đối với cô gái nhỏ này....

Tương Liên rung mình nhìn Thượng Bạch Triệt, cảm giác lạnh lẽo như toàn thân bị người ta hất nước lạnh vào. Người thiếu gia nhỏ hơn cô 3 tuổi này mang lại cảm giác rất xa cách.

"Thiếu... thiếu gia.. vậy... tôi.. tôi nay..."

"Đã biết"

Thượng Bạch Triệt lạnh nhạt đáp rồi xoay người trở về phòng mình ngay kế bên phòng Thiên Thi.

Lúc này Thượng Thiên Thi không biết rằng chỉ 1 câu hỏi băng khuâng của mình lại suýt chút nữa khiến bản thân bị mất mạng.

Tương Liên trơ mắt nhìn 2 bóng người lần lượt về phòng, cô lau lau mồ hôi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiêu Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Tiệc Mừng Thọ Phong Ba (1)

Hứa gia là 1 trong những gia tộc cổ xưa nhất thành phố B, nghe đồn rằng đã tồn tại hơn trăm năm mà vẫn đứng sừng sững. Điều đó cho thấy rõ được Hứa gia có nhân lực và tài lực vô cùng không lồ, nắm giữ trong tay nhiều chi nhánh làm ăn giàu tiềm lực trải rộng khắp cả nước. Vì vậy, Thượng Thị mặc dù không lồ đứng thứ nhất thứ nhì về tài lực nhưng vẫn chỉ là 1 chi nhánh của gia tộc Thượng gia trong thành phố. Cho nên vẫn kém 1 bậc so với gia tộc đã tồn tại lâu dài.

Tối hôm nay là ngày mừng thọ lần thứ 102 của cố chủ tịch Hứa, cũng chính là lão gia chủ Hứa Thương Kỳ-Ông lão nắm nhiều quyền lực nhất Hứa gia. Sức sống xói mòn, rất nhanh ông lão Hứa sẽ chui xuống lỗ sớm, mạch tim trong tình trạng ngàn cân treo sợi tóc. Tiệc mừng thọ hôm nay cũng chính là 1 cơ hội để chọn ra người kế thừa tương lai của Hứa gia. Khách mời vô cùng nhiều đa số toàn là những người quyền cao chức trọng...

Từng chiếc xe con sang chảnh lần lượt dừng lại trong sân nhà của Hứa gia, trong đó có 1 chiếc xe BMW màu đen vô cùng bắt mắt đậu lại, 1 nam 1 nữ bước ra. Nam thì tuổi trung niên, nữ thì vô cùng trẻ trung xinh đẹp. 2 người ưu nhã bước vào trước sự đón tiếp của nhiều người. Nếu Thượng Thiên Thi có mặt ở đây chắc chắn sẽ nhận ra được thiếu nữ xinh đẹp cao quý kia chính là Hoa khôi của trường- Lữ Nguyệt Sa.

Ở biệt thự.

"Tương Liên.... chị làm vậy là có ý gì?.... thả tôi ra.. thả ra... chị dám thông đồng với cha tôi... tôi không tha cho chị!!!! "

Trên chiếc xe con màu đen, Thượng Thiên Thi đập đập cửa xe, miệng kêu gào không ngớt.

"Xin lỗi tiểu thư..... đây là ý của lão gia, ngài nói nếu tiểu thư cứng đầu không chịu đi thì chỉ còn cách trói cô lại thôi, lão gia bảo bằng bất cứ giá nào cũng phải đưa tiểu thư đi..."

Xuyên qua kính cửa xe, cô hầu gái Tương Liên vẻ mặt xin lỗi nói.

"Lão gia chết tiệt.... dám tính kế tôi! Đây rõ ràng là bán con ! " Thượng Thiên Thi lại gào lên giận dữ, bộ dạng của cô bây giờ rất chật vật, đầu tóc không chải chuốt rồi tung, thân thể bị người ta không thương tiếc trói lại bằng dây rèm cửa, trên người mặc 1 cái váy trẻ vai màu trắng dài tới đầu gối, vì cô giải dựa phản kháng nên cái váy trên người xóc xệch nhúm nhúm không chịu nổi. Cô vẫn không chịu từ bỏ bắt đầu dụ dỗ Tương Liên bên ngoài xe, giọng nói rất đáng thương.

"Chị Tương Liên... chị thả tôi ra có được hay không? Chị nhìn tôi đi, chị nỡ làm vậy với tôi sao? Chị đã chăm sóc tôi vậy mà.... tôi.. "

"Tiểu... thư " Tương Liên bắt đầu mềm lòng, muốn nói gì đó thì Thượng Bạch Triệt ngồi bên cạnh Thiên Thi nãy giờ im lặng bỗng ra hiệu với tài xế.

Chiếc xe từ từ chuyển bánh.

Thượng Thiên Thi trơ mắt nhìn căn biệt thự dần biến mất trong tầm mắt mà muốn tự sát ngay tại chỗ. Hy vọng bị đập tắt khiến cô ngậy đại không muốn phản kháng nữa. Thượng Bạch Triệt ngồi bên cạnh cũng im lặng như tượng gỗ, ánh mắt anh nhìn chăm chăm vào cảnh vật lướt qua bên ngoài, không biết

trong lòng đang nghĩ gì.

Sau mấy chục phút đi đường, chiếc xe dừng lại trước 1 khu nhà cao cấp, nhà chính của Hứa gia đang tổ chức tiệc mừng thọ vô cùng long trọng.

Rất lâu sau, dây trói trên người đã được cởi bỏ, Thượng Thiên Thi bắt đầu đi xuống xe, thẫn thờ nhìn ngôi nhà trước mặt mà trong lòng ngồn ngộn cảm xúc phức tạp. Cuối cùng cô lại 1 lần nữa bước chân vào ngôi nhà này! Bao nhiêu kí ức kiếp trước sắp bị lãng quên giờ phút này như con sông vỡ đê chảy ào ạt mỗi góc ngách trong tâm trí Thượng Thiên Thi. Cô bất giác nắm chặt tay lại...

"Tôi sẽ vào sau..." Thượng Bạch Triệt để lại 1 câu nói rồi phóng xe biến mất ở ngõ rẽ phía trước để lại 1 mình Thượng Thiên Thi vẫn chưa thoát khỏi tình trạng ngầy người nhìn ngôi nhà trước mặt. Thân ảnh gầy gò nhỏ bé của cô đứng đấy mang lại 1 cảm giác vô cùng cô đơn, hiu quạnh. Con gió cuối thu thổi tung mái tóc sau lưng, tà áo mạt sát kêu lên loạt soạt....

Kiếp trước cô tham gia tiệc mừng thọ của Cố chủ tịch Hứa Thương Kì, kết quả Cha cô lại lấy cô ra đính ước với cháu nội tôn nào đó của Cố chủ tịch Hứa, lúc đó bản thân Thượng Thiên Thi có tình cảm với Trịnh Nhiên đời nào đồng ý chuyện tình cảm sắp xếp có mục đích của ông Thượng như vậy. Ngay trong tiệc mừng thọ, Cô ngang ngược từ chối, tuyên bố bản thân đã có người yêu thương, quyết không đính hôn với cháu nội tôn của Hứa gia. Kết quả khỏi cần nói cũng biết, cả buổi tiệc rối loạn, nhiều người rảnh rỗi cố gắng đổ thêm dầu vào lửa, bàn tán này nọ. Ông Thượng Sơn Khanh quá bức tức mà nằm viện nguyên 1 tuần trời.

Chuyện này chẳng khác nào 1 cái tát giáng ngay mặt Hứa gia, từ chối hôn ước làm cả người ta bị người cười nhạo. Mối làm ăn giữa hai nhà cũng vì thế mà hủy bỏ khiến tập đoàn Bất Động bị tổn thất rất nghiêm trọng, tình trạng éo le suýt có nguy cơ bị phá sản. Thử hỏi Hứa Thương Kì là loại người nào, dễ dàng để yên cho người không biết thức thời mà từ chối đính ước với cháu trai ông ư? Không thể nào!!!

Tập đoàn Bất Động non trẻ tất nhiên không thể đầu lại Hứa gia có nội tình thâm hậu được. Cũng có thể nói Thượng Thiên Thi cũng chính là nguyên nhân khiến quan hệ 2 nhà xấu đi thậm chí sau này đối chọi gay gắt. Vì tính ích kỉ bông bột của bản thân mình mà suýt đưa cả gia tộc làm ăn mảy mủn lạc đường phố, bây giờ nghĩ lại Thượng Thiên Thi cảm thấy rất day dứt và áy náy. Kiếp trước cô rút cuộc cũng chỉ là đứa trẻ 17 tuổi chưa suy nghĩ thấu đáo và chín chắn, bị mù mờ trong âm mưu của Trịnh Nhiên mà thôi. Cô thật đáng chết!

Thượng Thiên Thi nghiêng răng nghiêng lợi nghĩ lại chuyện kiếp trước. Cô nhìn ngôi nhà của Hứa gia mà trong lòng rất khó xử, không biết phải làm thế nào. Đây cũng chính là nguyên nhân khiến cô sống chết không muốn tham dự tiệc mừng thọ này. Nếu cô cứ thế mà bước vào không biết có gặp lại bi kịch của lúc trước hay không? Mặc dù bản thân không còn lưu luyến gì Trịnh Nhiên, sẽ không còn tình trạng sống chết gì cũng phải lấy Trịnh Nhiên nữa nhưng Thượng Thiên Thi cũng không muốn đính ước gì đây với cháu nội tôn của Hứa Thương Kì. Đây cũng chính là nguyên nhân khiến cô không muốn tham gia vào tiệc mừng thọ này. Nếu cô lại từ chối chắc chắn sẽ lại xảy ra 1 chuỗi bi kịch như kiếp trước. Rút cuộc cô phải làm sao? Thượng Thiên Thi càng nghĩ càng đau đầu. Cuối cùng cô vẫn chọn cách tránh né không muốn đối mặt, quay người lại nhưng phía sau 1 mảnh trống trơn chiếc xe đã biến mất đâu.

"Thượng...."

Thượng Thiên Thi hoảng hốt tìm kiếm nhưng vẫn không thấy bóng dáng của Thượng Bạch Triệt. Vì quá nhập tâm nên cô không để ý tới người anh họ đã đi. Không hiểu sao trong lòng cô lại dâng lên cảm giác sợ hãi. Thượng Thiên Thi vô thức nhìn xung quanh, khách khứa vẫn đến liên miên không dứt, từng người từng người ăn mặc cực kì hoa lệ, cao quý như đang phô trương thân phận dọa người vậy. Cô lại nhìn bản thân mình, khuôn mặt không son phấn vì sợ hãi mà trở nên trắng bệch. Mái tóc đen dài tán loạn sau lưng. Cái váy trắng tinh ngang gối nhẵn nhúm, xốc xếch. Và còn 1 điều quan trọng hơn là.... đôi dép hình con mèo há to mồm lộ răng nanh vô cùng bắt mắt trên chân. Thượng Thiên Thi khóc không ra nước mắt. Cô là bị trời ném qua đây, tất nhiên là 1 thân không chải chuốt gì cả. Đôi dép ở nhà này tất nhiên là không kịp cởi. Thượng Thiên Thi rất muốn quay về nhà nhưng bây giờ cô muốn về cũng không được nữa. Ông Thượng Sơn Khanh ở trong mà biết hình tượng của con gái lòi thối như thế này không biết có còn muốn ép buộc cô vào trong tham dự hay không.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Kiều Chi Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.